

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych
oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Sądy powszechne wykonują również inne zadania z zakresu ochrony prawnej, powierzone w drodze ustaw.”;
- 2) w art. 2:
 - a) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Zadania z zakresu ochrony prawnej, inne niż wymiar sprawiedliwości, wykonują w sądach referendarze sądowi i starsi referendarze sądowi. Ilekroć w przepisach jest mowa o referendarzach sądowych, rozumie się przez to także starszych referendarzy sądowych.”,
 - b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:
„§ 2a. Zadania, o których mowa w § 2, mogą wykonywać sędziowie, jeżeli ich wykonywanie przez referendarzy sądowych nie jest możliwe.”;
- 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawę z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawę z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 205, poz. 1364.

„Art. 3. § 1. Sędziowie tworzą samorząd sędziowski.

§ 2. Organami samorządu sędziowskiego są:

- 1) zgromadzenie ogólne sędziów apelacji,
- 2) zgromadzenie ogólne sędziów okręgu,
- 3) zebranie sędziów danego sądu.”;

4) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„Art. 8. Działalność administracyjna sądów polega na:

- 1) zapewnieniu odpowiednich warunków techniczno-organizacyjnych oraz majątkowych, funkcjonowania sądu i wykonywania przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3,
- 2) zapewnieniu właściwego toku wewnętrznego urzędowania sądu, bezpośrednio związanego z wykonywaniem przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3.

Art. 9. Nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 1, sprawuje Minister Sprawiedliwości, na zasadach określonych w dziale I rozdziale 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 123, poz. 835).”;

5) po art. 9 dodaje się art. 9a i 9b w brzmieniu:

„Art. 9a. § 1. Wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2, sprawują prezesi sądów.

§ 2. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2, sprawuje Minister Sprawiedliwości przez służbę nadzoru, którą stanowią sędziowie delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości w trybie art. 77.

Art. 9b. Czynności z zakresu nadzoru administracyjnego nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.”;

6) w art. 11:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Przewodniczącym wydziału ksiąg wieczystych oraz wydziału gospodarczego do spraw rejestrowych jest referendarz sądowy. Funkcję przewodniczącego można powierzyć sędziemu, jeżeli jednocześnie będzie on sprawować funkcję przewodniczącego jeszcze jednego wydziału.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Funkcję przewodniczącego wydziału w sądzie apelacyjnym i okręgowym powierza prezes tego sądu, a w sądzie rejonowym, na wniosek prezesa tego sądu, prezes

przełożonego sądu okręgowego. Przed powierzeniem funkcji przewodniczącego wydziału prezes zasięga opinii właściwego kolegium sądu.”,

c) po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

„§ 3a. Funkcję przewodniczącego wydziału powierza się na czas określony, nie dłuższy niż na trzy lata. Zwolnienie z funkcji przewodniczącego wydziału, przed upływem tego okresu, może nastąpić po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu. Przed zasięgnięciem opinii prezes sądu poucza o możliwości skierowania do kolegium wyjaśnień na piśmie, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania pouczenia. Posiedzenie kolegium odbywa się nie wcześniej niż po wpłynięciu wyjaśnień lub bezskutecznym upływie terminu do ich złożenia.

§ 3b. W przypadku łączenia funkcji przewodniczącego wydziału z funkcją prezesa albo wiceprezesa sądu, funkcję przewodniczącego wydziału powierza się na okres odpowiadający kadencji prezesa albo wiceprezesa sądu.”,

d) uchyla się § 4,

e) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Prezes sądu może powierzyć sędziemu funkcję zastępcy przewodniczącego tego wydziału, jeżeli przemawiają za tym wielkość lub zakres zadań wydziału. W wydziale ksiąg wieczystych oraz w wydziale gospodarczym do spraw rejestrowych funkcję zastępcy przewodniczącego powierza się referendarzowi sądowemu. Przepisy § 3 i 3a stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 12:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd rejonowy dzieli się na wydziały:

1) cywilny – do spraw z zakresu prawa cywilnego, prawa pracy, prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych oraz spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw, jak również do spraw gospodarczych i innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw,

2) karny – do spraw z zakresu prawa karnego.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. W sądzie rejonowym może zostać utworzony odrębny wydział:

- 1) pracy, ubezpieczeń społecznych albo pracy i ubezpieczeń społecznych – do spraw odpowiednio z zakresu prawa pracy lub z zakresu ubezpieczeń społecznych,
- 2) rodzinny i nieletnich – do spraw z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych oraz spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw,
- 3) ksiąg wieczystych – do prowadzenia ksiąg wieczystych,
- 4) gospodarczy – do spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw.

§ 1b. Rozpoznawanie spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych lub prowadzenie ksiąg wieczystych, należących do właściwości sądu rejonowego, w którym nie utworzono odrębnego wydziału do tych spraw, Minister Sprawiedliwości przekazuje innemu sądowi rejonowemu, w trybie określonym w art. 20.”,

c) uchyla się § 2 – 5;

8) uchyla się art. 13 – 15;

9) w art. 16:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd okręgowy dzieli się na wydziały:

- „1) cywilny – do spraw z zakresu prawa cywilnego, prawa pracy, prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, z wyjątkiem spraw przeciwko nieletnim o popełnienie czynu karalnego, jeżeli wobec nieletniego zastosowano środek poprawczy lub gdy środek odwoławczy zawiera wnioski o orzeczenie środka poprawczego, spraw dotyczących leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych oraz spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw, jak również spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw,
- 2) karny – do spraw z zakresu prawa karnego, spraw zgodności z prawdą oświadczeń lustracyjnych oraz spraw przeciwko nieletnim o popełnienie czynu karalnego, jeżeli

wobec nieletniego zastosowano środek poprawczy lub gdy środek odwoławczy zawiera wniosek o orzeczenie środka poprawczego.”,

b) uchyla się § 2 – 4,

c) po § 4 dodaje się § 4a i 4b w brzmieniu:

„§ 4a. W sądzie okręgowym może zostać utworzony odrębny wydział:

- 1) pracy, ubezpieczeń społecznych albo pracy i ubezpieczeń społecznych – do spraw odpowiednio z zakresu prawa pracy lub z zakresu ubezpieczeń społecznych,
- 2) gospodarczy – do spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw.

§ 4b. Rozpoznawanie spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych, należących do właściwości sądu okręgowego, w którym nie utworzono odrębnego wydziału do tych spraw, Minister Sprawiedliwości przekazuje innemu sądowi okręgowemu, w trybie określonym w art. 20.”;

10) uchyla się art. 17;

11) w art. 18 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd apelacyjny dzieli się na wydziały:

- 1) cywilny – do spraw z zakresu prawa cywilnego, prawa rodzinnego i opiekuńczego, jak również spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw,
- 2) karny – do spraw z zakresu prawa karnego oraz spraw zgodności z prawdą oświadczeń lustracyjnych,
- 3) pracy i ubezpieczeń społecznych – do spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.”;

12) po art. 18 dodaje się art. 18a i 18b w brzmieniu:

„Art. 18a. W sądach mogą być tworzone wydziały inne niż wymienione w art. 12, 16 lub 18.

Art. 18b. Poza siedzibą sądu mogą być tworzone wydziały zamiejscowe, a poza siedzibą sądu okręgowego także ośrodki zamiejscowe.”;

13) art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„Art. 19. § 1. Minister Sprawiedliwości tworzy i znosi wydziały oraz wydziały i ośrodki zamiejscowe sądów w drodze zarządzenia, mając na względzie potrzebę zapewnienia

racjonalnej organizacji sądownictwa, w szczególności przez dostosowanie liczby, rodzaju i wielkości wydziałów do obciążenia wpływem spraw w poszczególnych sądach, ekonomię postępowania sądowego oraz konieczność prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych, w celu zagwarantowania realizacji prawa obywatela do rozpoznania jego sprawy w rozsądnym terminie; w zarządzeniu o utworzeniu wydziału oraz wydziału lub ośrodka zamiejscowego należy określić jego siedzibę, obszar właściwości oraz zakres spraw przekazanych do rozpoznawania.

§ 2. W przypadku zniesienia wydziału lub ośrodka zamiejscowego sądu, pracownicy zatrudnieni w zniesionej jednostce przechodzą do odpowiedniego sądu.

Art. 20. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, w drodze rozporządzeń:

- 1) tworzy i znosi sądy oraz ustala ich siedziby i obszary właściwości,
- 2) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów okręgowych, działających na obszarze tej samej apelacji, a jednemu sądowi rejonowemu – rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów rejonowych, działających w tym samym okręgu sądowym,
- 3) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw, z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów okręgowych, działających na obszarze tej samej apelacji, a jednemu sądowi rejonowemu – rozpoznawanie spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw, z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów rejonowych, działających w tym samym okręgu sądowym,
- 4) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw zgodności z prawdą oświadczeń lustracyjnych z właściwości innych sądów okręgowych, działających na obszarze tej samej apelacji,
- 5) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu rozpoznawanie spraw z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających

i psychotropowych oraz spraw, należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw, z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów rejonowych, działających w tym samym okręgu sądowym,

- 6) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu rozpoznawanie spraw w elektronicznym postępowaniu upominawczym z właściwości innych sądów rejonowych
- kierując się potrzebą zapewnienia racjonalnej organizacji sądownictwa, przez dostosowanie liczby, wielkości i obszarów właściwości sądów do obciążenia wpływem spraw, a także uwzględniając ekonomię postępowania sądowego, w celu zagwarantowania realizacji prawa obywatela do rozpoznania jego sprawy w rozsądnym terminie.”;

14) w art. 21:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organami sądów są:

- 1) w sądzie rejonowym – prezes sądu i dyrektor sądu, z zastrzeżeniem § 1a,
- 2) w sądzie okręgowym – prezes sądu, kolegium sądu i dyrektor sądu,
- 3) w sądzie apelacyjnym – prezes sądu, kolegium sądu i dyrektor sądu.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Dyrektora sądu powołuje się w sądzie rejonowym, w którym jest co najmniej piętnaście stanowisk sędziowskich. W sądach rejonowych, w których nie powołano dyrektora sądu, zadania dyrektora sądu wykonują dyrektorzy przełożonych sądów okręgowych.

§ 1b. Jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, Minister Sprawiedliwości może powołać dyrektora sądu w sądzie rejonowym, w którym jest co najmniej dziesięć stanowisk sędziowskich.”,

c) uchyla się § 2,

d) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Prezes sądu jest zwierzchnikiem służbowym dyrektora sądu, z zastrzeżeniem art. 177 § 4, wykonuje w stosunku do dyrektora sądu czynności z zakresu prawa pracy, z wyjątkiem czynności zastrzeżonych dla Ministra Sprawiedliwości, oraz co najmniej raz w roku określa potrzeby sądu konieczne dla zapewnienia warunków prawidłowego funkcjonowania i sprawnego wykonywania przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3, biorąc pod uwagę przewidywany ich zakres; nie może jednak wydawać dyrektorowi sądu poleceń, dotyczących kompetencji określonych w art. 31a § 1 pkt 1 – 3 i 5.”;

15) w art. 22:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezes sądu:

- 1) kieruje sądem i reprezentuje sąd na zewnątrz, z wyjątkiem spraw należących do kompetencji dyrektora sądu, a w szczególności:
 - a) kieruje działalnością administracyjną sądu, o której mowa w art. 8 pkt 2,
 - b) jest zwierzchnikiem służbowym sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów danego sądu,
 - c) powierza sędziom i referendarzom sądowym pełnienie funkcji i zwalnia z ich pełnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej,
- 2) dokonuje analizy orzecznictwa w kierowanym sądzie pod względem poziomu jego jednolitości i informuje sędziów o wynikach tej analizy,
- 3) pełni inne czynności przewidziane w ustawie oraz przepisach odrębnych.”,

b) uchyla się § 1a,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W zakresie kierowania działalnością administracyjną sądu, o której mowa w art. 8 pkt 2, prezes sądu podlega prezesowi sądu przełożonego oraz Ministrowi Sprawiedliwości.”,

d) uchyla się § 3 – 6;

16) po art. 22 dodaje się art. 22a i 22b w brzmieniu:

„Art. 22a. § 1. Prezes sądu apelacyjnego w sądzie apelacyjnym, a prezes sądu okręgowego w sądzie okręgowym i w sądach rejonowych, działających w okręgu sądowym, ustala, najpóźniej do końca listopada każdego roku, podział czynności, który obejmuje:

- 1) decyzje w przedmiocie przydziału sędziów i referendarzy sądowych do wydziałów sądu oraz zakresu ich obowiązków,
- 2) określenie zasad przydziału spraw poszczególnym sędziom i referendarzom sądowym, chyba że zasady te określają przepisy odrębne,
- 3) określenie zasad zastępstw sędziów i referendarzy sądowych – przy uwzględnieniu specjalizacji sędziów w rozpoznawaniu poszczególnych rodzajów spraw, konieczności zapewnienia właściwego rozmieszczenia sędziów i referendarzy sądowych w wydziałach sądu i równomiernego rozłożenia ich obowiązków oraz potrzeby

zagwarantowania sprawnego postępowania sądowego.

- § 2. Do wydziału ksiąg wieczystych oraz wydziału gospodarczego do spraw rejestrowych przydziela się wyłącznie referendarzy sądowych, chyba że nie jest to możliwe.
- § 3. Jeżeli do wydziałów, o których mowa w § 2, przydzielono wyłącznie referendarzy sądowych, czynności, do których referendarze nie są uprawnieni, włącza się do zakresu obowiązków sędziów orzekających w innych wydziałach.
- § 4. Prezes sądu może ustalić nowy podział czynności w całości lub w części w każdym czasie, jeżeli przemawiają za tym względy, o których mowa w § 1.
- § 5. Sędzia, w przypadku zmiany podziału czynności skutkującej zmianą zakresu jego obowiązków, w szczególności przeniesieniem do innego wydziału sądu, może odwołać się do kolegium sądu apelacyjnego, w terminie 7 dni od dnia otrzymania nowego zakresu obowiązków.
- § 6. Kolegium sądu niezwłocznie podejmuje uchwałę uwzględniającą albo oddalającą odwołanie sędziego, mając na uwadze kryteria wskazane w § 1. Przed podjęciem uchwały kolegium wysłucha sędziego, jeżeli odwołanie zawiera taki wniosek i sędzia może stawić się na posiedzenie kolegium. Do czasu podjęcia uchwały sędzia wykonuje obowiązki dotychczasowe.
- Art. 22b. § 1. Prezesa sądu zastępuje wiceprezes sądu, a w razie jego nieobecności – wyznaczony sędzia.
- § 2. Jeżeli prezes sądu nie został powołany, jego funkcję wykonuje, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, wiceprezes sądu. W sądzie, w którym powołano więcej niż jednego wiceprezesa sądu, funkcję prezesa sądu wykonuje wiceprezes sądu najstarszy służbą. Jeżeli w sądzie nie został powołany wiceprezes sądu – funkcję prezesa sądu, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, wykonuje najstarszy służbą przewodniczący wydziału w tym sądzie.
- § 3. Liczbę wiceprezesów sądu apelacyjnego ustala Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii prezesa tego sądu, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich w tym sądzie, liczbę nadzorowanych sądów okręgowych i rejonowych oraz liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tych sądach.
- § 4. Liczbę wiceprezesów sądu okręgowego ustala Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii prezesa tego sądu oraz prezesa przełożonego sądu apelacyjnego, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tym sądzie, liczbę nadzorowanych

sądów rejonowych oraz liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tych sądach.

§ 5. Liczbę wiceprezesów sądu rejonowego ustala prezes sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego oraz opinii prezesa przełożonego sądu okręgowego, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w sądzie rejonowym.

§ 6. W przypadku zmiany liczby stanowisk sędziowskich lub referendarskich w danym sądzie lub liczby i wielkości nadzorowanych sądów okręgowych lub rejonowych, liczba wiceprezesów danego sądu może być ustalona ponownie.”;

17) art. 23 – 28 otrzymują brzmienie:

„Art. 23. § 1. Prezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród dwóch kandydatów wybranych z grona sędziów sądu apelacyjnego przez zebranie sędziów danego sądu apelacyjnego. Prezes sądu apelacyjnego, na sześćdziesiąt dni przed upływem kadencji, przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości kandydatów, dołączając o każdym z nich swoją opinię i opinie kolegium sądu apelacyjnego.

§ 2. Wybory kandydatów, o których mowa w § 1, odbywają się w głosowaniu tajnym. Do ważności wyborów jest wymagany udział w głosowaniu co najmniej połowy wszystkich członków zebrania sędziów.

§ 3. Jeżeli żaden z przedstawionych kandydatów nie uzyska akceptacji, Minister Sprawiedliwości, nie później niż na trzydzieści dni przed upływem kadencji, zwraca się do prezesa sądu apelacyjnego o przedstawienie kolejnych dwóch kandydatów, wybranych i zaopiniowanych w trybie określonym w § 1 i 2.

§ 4. Wiceprezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów danego sądu apelacyjnego, na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii kolegium tego sądu.

Art. 24. § 1. Prezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród dwóch kandydatów wybranych z grona sędziów sądu okręgowego przez zebranie sędziów danego sądu okręgowego. Prezes sądu apelacyjnego, na sześćdziesiąt dni przed upływem kadencji, przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości kandydatów, dołączając o każdym z nich swoją opinię i opinie prezesa oraz kolegium sądu okręgowego.

§ 2. Wybory kandydatów, o których mowa w § 1, odbywają się w głosowaniu tajnym. Do ważności wyborów jest wymagany udział w głosowaniu co najmniej połowy wszystkich członków zebrania.

§ 3. Jeżeli żaden z przedstawionych kandydatów nie uzyska akceptacji, Minister Sprawiedliwości, nie później niż na trzydzieści dni przed upływem kadencji, zwraca się

do prezesa sądu apelacyjnego o przedstawienie kolejnych dwóch kandydatów, wybranych i zaopiniowanych w trybie określonym w § 1 i 2.

§ 4. Wiceprezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów danego sądu okręgowego, na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii kolegium tego sądu oraz opinii prezesa sądu apelacyjnego.

Art. 25. § 1. Prezesa sądu rejonowego powołuje prezes sądu apelacyjnego spośród dwóch kandydatów wybranych przez zebranie sędziów danego sądu rejonowego z grona sędziów sądu rejonowego lub sędziów przełożonego sądu okręgowego. Prezes sądu okręgowego, na sześćdziesiąt dni przed upływem kadencji, przedstawia kandydatów prezesowi sądu apelacyjnego, dołączając o każdym z nich swoją opinię i opinie kolegium sądu okręgowego.

§ 2. Wybory kandydatów, o których mowa w § 1, odbywają się w głosowaniu tajnym. Do ważności wyborów jest wymagany udział w głosowaniu co najmniej połowy wszystkich członków zebrania.

§ 3. Jeżeli żaden z przedstawionych kandydatów nie uzyska akceptacji, prezes sądu apelacyjnego, nie później niż na trzydzieści dni przed upływem kadencji, zwraca się do prezesa sądu okręgowego o przedstawienie kolejnych dwóch kandydatów, wybranych i zaopiniowanych w trybie określonym w § 1 i 2.

§ 4. Wiceprezesa sądu rejonowego powołuje prezes sądu apelacyjnego spośród sędziów danego sądu rejonowego, na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii prezesa i kolegium sądu okręgowego.

Art. 26. § 1. Prezes sądu apelacyjnego oraz prezes sądu okręgowego są powoływani na okres sześciu lat i nie mogą być ponownie powołani do pełnienia funkcji prezesa lub wiceprezesa sądu w tym sądzie przed upływem sześciu lat od zakończenia kadencji.

§ 2. Wiceprezes sądu apelacyjnego oraz wiceprezes sądu okręgowego są powoływani na okres sześciu lat i nie mogą być ponownie powołani do pełnienia tej samej funkcji w tym sądzie przed upływem sześciu lat od zakończenia kadencji.

§ 3. Prezes sądu rejonowego jest powoływany na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje, i nie może być powołany do pełnienia funkcji wiceprezesa sądu rejonowego przed upływem czterech lat od zakończenia pełnienia tej funkcji.

§ 4. Wiceprezes sądu rejonowego jest powoływany na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje.

§ 5. W przypadku podziału sądu lub połączenia sądów, przy obejmowaniu funkcji prezesa lub wiceprezesa w sądzie utworzonym wskutek podziału lub połączenia, do okresu kadencji zalicza się okres pełnienia tej samej funkcji w sądzie, który uległ podziałowi lub połączeniu.

Art. 27. § 1. Prezes i wiceprezes sądu apelacyjnego oraz prezes i wiceprezes sądu okręgowego może być odwołany przez Ministra Sprawiedliwości w toku kadencji w przypadku:

- 1) rażącego niewywiązywania się z obowiązków służbowych,
- 2) gdy dalsze pełnienie funkcji z innych powodów nie da się pogodzić z dobrem wymiaru sprawiedliwości.

§ 2. Odwołanie prezesa albo wiceprezesa sądu apelacyjnego bądź prezesa albo wiceprezesa sądu okręgowego następuje po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa. Zamiar odwołania, wraz z pisemnym uzasadnieniem, Minister Sprawiedliwości przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa w celu uzyskania opinii. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, negatywna opinia Krajowej Rady Sądownictwa jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca.

§ 3. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa, w terminie miesiąca od przedstawienia zamiaru odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu apelacyjnego bądź prezesa albo wiceprezesa sądu okręgowego, nie wyda opinii, uważa się, że opinia jest pozytywna.

§ 4. W przypadku złożenia przez prezesa albo wiceprezesa sądu apelacyjnego bądź prezesa albo wiceprezesa sądu okręgowego rezygnacji z pełnionej funkcji w toku kadencji, Minister Sprawiedliwości odwołuje go bez zasięgnięcia opinii, o której mowa w § 2.

§ 5. Przepisy § 1 – 4 stosuje się do odwołania prezesa i wiceprezesa sądu rejonowego, z tym że określone w tych przepisach uprawnienia i czynności Ministra Sprawiedliwości oraz Krajowej Rady Sądownictwa wykonują, odpowiednio, prezes sądu apelacyjnego i zgromadzenie ogólne sędziów apelacji.

Art. 28. § 1. Kolegium sądu apelacyjnego składa się z pięciu członków, wybieranych przez zebranie sędziów sądu apelacyjnego spośród sędziów tego sądu, a także z prezesa sądu apelacyjnego. Do wyborów członków kolegium stosuje się odpowiednio art. 23 § 2.

§ 2. Przewodniczącym kolegium sądu apelacyjnego jest prezes tego sądu, a w razie jego nieobecności – najstarszy służbą członek kolegium.

§ 3. Kadencja kolegium sądu apelacyjnego trwa trzy lata.

§ 4. Uchwały zapadają większością głosów. Do podjęcia uchwał jest wymagana obecność co najmniej połowy wszystkich członków kolegium sądu apelacyjnego. Prezes sądu nie bierze

udziału w podejmowaniu uchwał w przypadku wyrażania przez kolegium opinii w sprawach, w których decyzje należą do jego kompetencji; w takim przypadku, w razie równej liczby głosów, przesądza głos najstarszego służbą członka kolegium.

§ 5. Głosowanie jest tajne, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków kolegium sądu apelacyjnego.

§ 6. Kolegium sądu apelacyjnego zbiera się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał. Posiedzenia kolegium zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.

§ 7. W posiedzeniach kolegium sądu apelacyjnego uczestniczy z głosem doradczym dyrektor sądu apelacyjnego w przypadku, o którym mowa w art. 29 § 1 pkt 5.

§ 8. Kadencja członka kolegium wygasa przed jej upływem w przypadku:

- 1) rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego,
- 2) przejścia albo przeniesienia sędziego w stan spoczynku,
- 3) przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe albo powołania na inne stanowisko sędziowskie,
- 4) złożenia przez sędziego rezygnacji z członkostwa w kolegium.

§ 9. W przypadkach, o których mowa w § 8, przeprowadza się wybory uzupełniające. Kadencja nowo wybranego członka trwa do czasu upływu kadencji pozostałych członków kolegium.”;

18) w art. 29 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kolegium sądu apelacyjnego realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:

- 1) na wniosek prezesa sądu apelacyjnego wyraża opinię o projekcie podziału czynności, o którym mowa w art. 22a § 1, w sądzie apelacyjnym,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego i sędziów sądów okręgowych, działających na obszarze apelacji,
- 3) wyraża opinię o kandydatach do pełnienia w sądzie apelacyjnym funkcji kierownika szkolenia oraz funkcji albo stanowiska rzecznika prasowego oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tych funkcji,
- 4) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów,
- 5) wyraża opinię o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 178 § 1,
- 6) wyraża opinię w sprawach osobowych dotyczących sędziów,
- 7) wypowiada się w przypadkach zachowań sędziów naruszających zasady etyki,

8) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prezesa sądu apelacyjnego, Krajową Radę Sądownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości.”;

19) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. § 1. Kolegium sądu okręgowego składa się z ośmiu członków, wybieranych przez zgromadzenie ogólne sędziów okręgu, w tym czterech sędziów sądu okręgowego i czterech sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym, a także z prezesa sądu okręgowego.

§ 2. Do kolegium sądu okręgowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 § 2 – 9.”;

20) w art. 31. § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kolegium sądu okręgowego realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:

- 1) na wniosek prezesa sądu okręgowego wyraża opinię o projekcie podziału czynności w sądzie okręgowym i sądach rejonowych, działających w okręgu sądowym, zasad zastępstw sędziów i referendarzy sądowych, a także zasad przydziału spraw poszczególnym sędziom oraz referendarzom sądowym,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na stanowiska sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym,
- 3) wyraża opinię o kandydatach do pełnienia w sądzie okręgowym funkcji kierownika szkolenia oraz funkcji albo stanowiska rzecznika prasowego oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tych funkcji,
- 4) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów,
- 5) wyraża opinię o projektach planów finansowych, o których mowa w art. 178 § 1,
- 6) wyraża opinię w sprawach osobowych dotyczących sędziów sądu okręgowego oraz sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym,
- 7) wypowiada się w przypadkach zachowań sędziów naruszających zasady etyki,
- 8) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu apelacyjnego, Krajową Radę Sądownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości.”;

21) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. § 1. Dyrektor sądu:

- 1) kieruje działalnością administracyjną sądu, o której mowa w art. 8 pkt 1,
- 2) wykonuje zadania przypisane, na podstawie odrębnych przepisów, kierownikowi

jednostki w zakresie finansowym, gospodarczym, kontroli finansowej, gospodarowania mieniem Skarbu Państwa oraz audytu wewnętrznego w tych obszarach,

- 3) jest zwierzchnikiem służbowym i dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec pracowników sądu, z wyłączeniem sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów,
 - 4) określa w porozumieniu z prezesem sądu rozmieszczenie i liczbę poszczególnych stanowisk, na których są zatrudniani pracownicy sądu, z wyłączeniem sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów, w wydziałach sądu,
 - 5) reprezentuje Skarb Państwa w zakresie powierzonego mienia i zadań sądu.
- § 2. Dyrektor sądu apelacyjnego sporządza roczne sprawozdanie z działalności sądów działających na obszarze apelacji, w zakresie powierzonych mu zadań, na podstawie sprawozdań z działalności sądów okręgowych lub rejonowych, sporządzonych przez dyrektorów tych sądów, w zakresie powierzonych im zadań.

§ 3. Dyrektor sądu apelacyjnego, za pośrednictwem prezesa sądu apelacyjnego, przedkłada Ministrowi Sprawiedliwości swoje sprawozdanie, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, do końca kwietnia następnego roku.”;

22) w art. 32:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Dyrektora sądu zatrudnia się na podstawie powołania. Dyrektora sądu powołuje Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa danego sądu.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed powołaniem dyrektora sądu Minister Sprawiedliwości zasięga o kandydacie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.”,

c) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. W przypadku odmowy powołania na stanowisko dyrektora sądu kandydata, o którym mowa w § 2, prezes sądu może złożyć wniosek o powołanie na to stanowisko wyłonionego w drodze konkursu kandydata z kolejnego miejsca albo ponownie zarządzić konkurs.”,

d) uchyla się § 8,

e) § 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„§ 9. Minister Sprawiedliwości może powołać zastępcę dyrektora sądu, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, w tym wielkość sądu i rozmiary jego zadań. Przepisy § 1 – 3 i 7 stosuje się odpowiednio.

§ 10. Jeżeli nie powołano zastępcy dyrektora sądu, prezes danego sądu, na wniosek dyrektora sądu, po uzyskaniu zgody Ministra Sprawiedliwości, wyznacza spośród pracowników sądu osobę upoważnioną do wykonywania zadań dyrektora sądu w określonym czasie i w określonym zakresie.”,

f) uchyla się § 11;

23) w art. 32a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Na stanowisko dyrektora sądu lub zastępcy dyrektora sądu może być powołana osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) posiada wykształcenie wyższe drugiego stopnia,
- 3) posiada wiedzę w zakresie zarządzania instytucjami publicznymi, finansów publicznych, prowadzenia inwestycji i gospodarowania mieniem Skarbu Państwa,
- 4) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy, w tym co najmniej dwuletni na stanowisku kierowniczym,
- 5) nie została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe,
- 6) nie była karana zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114, z późn. zm.³⁾),
- 7) nie jest przeciwko niej prowadzone postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Prezes danego sądu publikuje ogłoszenie o konkursie na wolne stanowisko dyrektora sądu lub zastępcy dyrektora sądu w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie powinno zawierać oznaczenie stanowiska, wymagane kwalifikacje, wykaz niezbędnych dokumentów, miejsce i termin składania wniosków, zakres konkursu i kryteria ocen.”,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 79, poz. 551 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 101, Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1778.

c) § 7 – 13 otrzymują brzmienie:

„§ 7. Do komisji konkursowej nie może być powołana osoba kandydująca na stanowisko, którego konkurs dotyczy, osoba będąca małżonkiem, krewnym lub powinowatym jednego z kandydatów albo pozostająca wobec jednego z kandydatów w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności.

§ 8. W toku konkursu sprawdzeniu podlegają kwalifikacje, wiedza, predyspozycje oraz umiejętności niezbędne do wykonywania zadań na stanowisku dyrektora sądu albo zastępcy dyrektora sądu.

§ 9. Członkowie komisji konkursowej mają obowiązek zachowania w tajemnicy uzyskanych w czasie konkursu informacji dotyczących kandydatów.

§ 10. Po przeprowadzeniu konkursu komisja konkursowa:

- 1) ustala wynik konkursu, wskazując kolejność kandydatów albo podając przyczyny nierozstrzygnięcia konkursu,
- 2) przekazuje dokumentację z przebiegu konkursu prezesowi danego sądu.

§ 11. Informację o wyniku konkursu prezes sądu umieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Informacja obejmuje imiona i nazwiska kandydatów biorących udział w konkursie oraz ustalenia komisji, o których mowa w § 10 pkt 1.

§ 12. W przypadku nierozstrzygnięcia konkursu prezes danego sądu ponownie zarządza konkurs.

§ 13. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację, sposób i tryb przeprowadzania konkursu,
- 2) skład komisji konkursowej,
- 3) kryteria oceny kwalifikacji, wiedzy, predyspozycji oraz umiejętności kandydatów na stanowiska dyrektora sądu albo zastępcy dyrektora sądu,
- 4) zakres informacji udostępnianych kandydatom i sposób ich udostępniania – uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności wyboru, sprawnego przeprowadzenia konkursu, wszechstronnej oceny kwalifikacji kandydatów, powszechnego dostępu do konkursu oraz jawności prac komisji konkursowej.”;

24) po art. 32a dodaje się art. 32b – 32d w brzmieniu:

„Art. 32b. § 1. Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektora sądu, jeżeli zgromadzenie ogólne sędziów apelacji negatywnie zaopiniuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 31a

§ 2, w części odnoszącej się do działalności danego sądu. Uchwała zgromadzenia zostaje podjęta po wysłuchaniu dyrektora tego sądu.

§ 2. Prezes sądu apelacyjnego przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości uchwałę zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, o której mowa w § 1, wraz ze swoim stanowiskiem w przedmiocie odwołania dyrektora sądu.

§ 3. Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektora sądu także z własnej inicjatywy w przypadku stwierdzenia naruszania przez dyrektora sądu obowiązków.

§ 4. Minister Sprawiedliwości odwołuje zastępcę dyrektora sądu na wniosek właściwego dyrektora sądu.

Art. 32c. § 1. Dyrektorowi sądu i zastępcy dyrektora sądu przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, którego wysokość ustala Minister Sprawiedliwości.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może przyznać dyrektorowi sądu lub zastępcy dyrektora sądu dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków lub zadań, a także nagrodę za szczególne osiągnięcia w pracy.

§ 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość wynagrodzenia zasadniczego dyrektora sądu lub zastępcy dyrektora sądu,
- 2) sposób ustalania wysokości dodatku specjalnego oraz nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy, które mogą być przyznane dyrektorowi sądu lub zastępcy dyrektora sądu – uwzględniając rodzaj i zakres powierzanych im zadań, w szczególności wielkość jednostki organizacyjnej, w której wykonywane są zadania.

Art. 32d. Ze stanowiskiem dyrektora sądu oraz zastępcy dyrektora sądu nie można łączyć przynależności do partii politycznych ani pełnienia funkcji publicznych.”;

25) art. 33 i 34 otrzymują brzmienie:

„Art. 33. § 1. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji składa się z sędziów sądu apelacyjnego, przedstawicieli sędziów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji, w liczbie odpowiadającej liczbie sędziów sądu apelacyjnego oraz przedstawicieli sędziów sądów rejonowych działających na obszarze apelacji, w tej samej liczbie. Liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów okręgowych oraz liczbę przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w poszczególnych okręgach sądowych, ustala kolegium sądu apelacyjnego, w miarę możliwości proporcjonalnie do liczby sędziów, odpowiednio, w danym sądzie okręgowym lub w sądach rejonowych działających w danym okręgu.

- § 2. Przewodniczącym zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji jest prezes sądu apelacyjnego. W razie nieobecności prezesa sądu obowiązki przewodniczącego pełni najstarszy służbą wiceprezes sądu apelacyjnego.
- § 3. Członkowie zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji są obowiązani brać udział w posiedzeniach zgromadzenia. Delegowanie na podstawie art. 77 nie zwalnia członka zgromadzenia od tego obowiązku.
- § 4. Sędziowie niebędący członkami zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji mogą brać udział w posiedzeniach zgromadzenia, bez prawa głosu i wyboru.
- § 5. Do podjęcia uchwał zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji jest wymagana obecność co najmniej połowy wszystkich członków zgromadzenia. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w art. 34 pkt 1, 2 i 4 i art. 112 § 3, a ponadto, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków zgromadzenia.
- § 6. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek kolegium sądu apelacyjnego, kolegium sądu okręgowego, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości. O terminie zgromadzenia prezes sądu apelacyjnego zawiadamia z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, przedstawiając planowany porządek obrad, a jeżeli w porządku obrad przewidziano ocenę kandydatów na stanowiska sędziowskie, jednocześnie zarządza wyłożenie sporządzonych ocen kwalifikacji kandydatów w sekretariacie prezesa sądu apelacyjnego oraz w sekretariatach prezesów sądów okręgowych na obszarze apelacji, do zapoznania się przez członków zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji.
- § 7. Przedstawiciele sędziów sądów okręgowych oraz przedstawiciele sędziów sądów rejonowych wybierają, na okres trzech lat, zgromadzenia ogólne sędziów okręgu z obszaru apelacji.
- § 8. Kadencja członka zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji wygasa przed jej upływem w przypadku:
- 1) rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego,
 - 2) przejścia albo przeniesienia sędziego w stan spoczynku,
 - 3) przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe albo powołania na inne stanowisko sędziowskie,

4) złożenia przez sędziego, o którym mowa w § 7, rezygnacji z członkostwa w zgromadzeniu.

§ 9. W przypadkach, o których mowa w § 8, przeprowadza się wybory uzupełniające. Kadencja nowo wybranego członka trwa do czasu upływu kadencji pozostałych członków zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji.

§ 10. Jeżeli zgromadzenie ogólne sędziów apelacji, utworzone na podstawie § 1, miałyby liczyć więcej niż stu dwudziestu sześciu członków, jego funkcje wykonuje zgromadzenie przedstawicieli sędziów apelacji, w skład którego wchodzi czterdziestu przedstawicieli sędziów sądu apelacyjnego, czterdziestu przedstawicieli sędziów sądów okręgowych i czterdziestu przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających na obszarze apelacji. Liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów okręgowych oraz liczbę przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w poszczególnych okręgach sądowych, ustala kolegium sądu apelacyjnego, w miarę możliwości proporcjonalnie do liczby sędziów, odpowiednio, w danym sądzie okręgowym i w poszczególnych sądach rejonowych, działających w danym okręgu.

§ 11. Do zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji stosuje się odpowiednio przepisy § 2 – 9, z tym że wyboru przedstawicieli sędziów sądu apelacyjnego dokonują zebrania sędziów danego sądu apelacyjnego.

§ 12. Wybory przedstawicieli, o których mowa w § 7 i 11, odbywają się w głosowaniu tajnym. Do ważności wyborów jest wymagany udział w głosowaniu co najmniej połowy wszystkich członków zgromadzenia lub zebrania.

Art. 34. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji realizuje zadania określone w ustawach, a ponadto:

- 1) ocenia kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego oraz sędziów sądów okręgowych, działających na obszarze apelacji,
- 2) wybiera ze swojego grona członka Krajowej Rady Sądownictwa,
- 3) wyraża opinię o informacji rocznej prezesa sądu apelacyjnego o działalności sądów, o której mowa w art. 37h § 1,
- 4) wyraża opinię o rocznym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 31a § 2.”;

26) w art. 35:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zgromadzenie ogólne sędziów okręgu składa się z sędziów sądu okręgowego oraz przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym, w liczbie odpowiadającej liczbie sędziów sądu okręgowego. Liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów rejonowych ustala kolegium sądu okręgowego, w miarę możliwości proporcjonalnie do liczby sędziów w danym sądzie.”,

b) uchyla się § 2 i 3,

c) § 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„§ 7. Do podjęcia uchwał zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu jest wymagana obecność co najmniej połowy wszystkich członków zgromadzenia. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w art. 30 § 1, art. 33 § 7 i art. 36 pkt 1, a ponadto, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków zgromadzenia.

§ 8. Zgromadzenie ogólne sędziów okręgu zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu okręgowego z własnej inicjatywy lub na wniosek prezesa sądu apelacyjnego, kolegium sądu okręgowego, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości. O terminie zgromadzenia prezes sądu okręgowego zawiadamia z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, przedstawiając planowany porządek obrad, a jeżeli w porządku obrad przewidziano ocenę kandydatów na stanowiska sędziowskie, jednocześnie zarządza wyłożenie sporządzonych ocen kwalifikacji kandydatów w sekretariacie prezesa sądu okręgowego, do zapoznania się przez członków zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu.”,

d) po § 8 dodaje się § 8a – 8d w brzmieniu:

„§ 8a. Przedstawiciele sędziów sądów rejonowych wybierają, na okres trzech lat, zebrania sędziów danego sądu rejonowego z okręgu sądowego.

§ 8b. Wybory przedstawicieli, o których mowa w § 8a, odbywają się w głosowaniu tajnym. Do ważności wyborów jest wymagany udział w głosowaniu co najmniej połowy wszystkich członków zebrania.

§ 8c. Kadencja członka zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu wygasa przed jej upływem w przypadku:

- 1) rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego,
- 2) przejścia albo przeniesienia sędziego w stan spoczynku,
- 3) przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe albo powołania na inne stanowisko

sędziowskie,

- 4) złożenia przez sędziego, o którym mowa w § 8a, rezygnacji z członkostwa w zgromadzeniu.

§ 8d. W przypadkach, o których mowa w § 8c, przeprowadza się wybory uzupełniające. Kadencja nowo wybranego członka trwa do czasu upływu kadencji pozostałych członków zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu.”,

e) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Jeżeli zgromadzenie ogólne sędziów okręgu, utworzone na podstawie § 1, miałyby liczyć więcej niż stu dwudziestu sześciu członków, jego funkcje wykonuje zgromadzenie przedstawicieli sędziów okręgu, w skład którego wchodzi sześćdziesięciu przedstawicieli sędziów sądu okręgowego i sześćdziesięciu przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym. Liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów ustala kolegium sądu okręgowego, w miarę możliwości, proporcjonalnie do liczby sędziów w danym sądzie. Przepisy § 4 – 8d stosuje się odpowiednio.”;

27) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Zgromadzenie ogólne sędziów okręgu realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:

- 1) ocenia kandydatów na stanowiska sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym,
- 2) wysłuchuje informacji prezesa sądu okręgowego o działalności sądów oraz wyraża opinię w tym zakresie.”;

28) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. § 1. Zebranie sędziów danego sądu składa się z wszystkich sędziów tego sądu. Zebraniu przewodniczy prezes sądu. W razie nieobecności prezesa sądu obowiązki przewodniczącego zebrania pełni najstarszy służbą wiceprezes sądu, a jeżeli w sądzie nie został powołany wiceprezes sądu – najstarszy służbą przewodniczący wydziału w tym sądzie.

§ 2. Zebranie sędziów danego sądu zwołuje prezes sądu z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej piątej liczby sędziów tego sądu.

§ 3. Zebranie sędziów danego sądu realizuje zadania określone w ustawie, wysłuchuje informacji prezesa sądu o działalności sądu i wyraża opinię w tym zakresie.”;

29) w dziale I tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Wewnętrzny i zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną

sądów w zakresie zapewnienia właściwego toku wewnętrznego urzędowania sądu związanego bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości oraz wykonywaniem innych zadań z zakresu ochrony prawnej”;

30) art. 37 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 37. § 1. Czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego prezes sądu może powierzyć sędziemu wizytatorowi, a także, z zastrzeżeniem art. 37c, wiceprezesowi sądu, przewodniczącemu wydziału, a także, w uzasadnionych przypadkach, innemu wyznaczonemu sędziemu lub referendarzowi sądowemu. Osoby sprawujące wewnętrzny nadzór administracyjny mają prawo wglądu w czynności sądów, mogą żądać wyjaśnień oraz usunięcia uchybień oraz być obecne na rozprawie toczącej się z wyłączeniem jawności.
- § 2. Czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego, o których mowa w art. 37b § 1 pkt 2, prezes sądu może powierzyć inspektorowi do spraw biurowości.
- § 3. Prezes sądu uchyla czynności administracyjne niezgodne z prawem, naruszające sprawność postępowania sądowego lub z innych przyczyn niecelowe.
- § 4. W przypadku stwierdzenia uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, prezes sądu, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o uchybieniu, może zwrócić na nie uwagę na piśmie i żądać usunięcia skutków tego uchybienia. Sędzia, którego dotyczy zwrócona uwaga, może w terminie siedmiu dni złożyć prezesowi sądu pisemne zastrzeżenie. Przepis art. 108 § 1 stosuje się odpowiednio.
- § 5. W przypadku złożenia zastrzeżenia prezes sądu w terminie 14 dni uchyla uwagę albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu, zawiadamiając sędziego o sposobie rozpatrzenia zastrzeżenia.
- § 6. Do akt osobowych sędziego dołącza się odpis pisma zawierającego stwierdzenie uchybienia i zwrócenie uwagi, jednak nie wcześniej niż po bezskutecznym upływie terminu do złożenia zastrzeżenia, a w przypadku jego złożenia – po uprawomocnieniu się uchwały sądu dyscyplinarnego odmawiającej uwzględnienia zastrzeżenia. W takim przypadku do akt osobowych sędziego dołącza się także odpis pisma obejmującego zastrzeżenie oraz odpis uchwały sądu dyscyplinarnego odmawiającej uwzględnienia zastrzeżenia. Jeżeli zastrzeżenie sędziego zostało uwzględnione, dokumentów dotyczących zwrócenia uwagi nie dołącza się do akt osobowych sędziego i nie dokonuje się wzmianki w wykazie służbowym, o którym mowa w art. 67.
- § 7. Po upływie pięciu lat od dnia zwrócenia uwagi, na wniosek sędziego, prezes sądu zarządza

usunięcie z akt osobowych sędziego dokumentów, o których mowa w § 6. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych, wszelkie dane dotyczące zwrócenia uwagi usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 67. Jeżeli jednak w tym okresie stwierdzono kolejne uchybienie w zakresie sprawności postępowania sądowego, skutkujące zwróceniem uwagi lub wytknięto uchybienie w trybie art. 40 § 1, jest dopuszczalne tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.

§ 8. Prezes sądu przełożonego niezwłocznie zawiadamia prezesa sądu podlegającego jego nadzorowi o stwierdzonych uchybieniach w działaniu tego sądu. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działaniu sądu, prezes tego sądu niezwłocznie zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach prezesa sądu przełożonego, a prezes sądu apelacyjnego – Ministra Sprawiedliwości; równocześnie prezes sądu informuje o działaniach podjętych w celu usunięcia uchybień.”;

31) po art. 37 dodaje się art. 37a – 37i w brzmieniu:

„Art. 37a. § 1. Prezes sądu apelacyjnego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu apelacyjnego oraz sądów okręgowych i rejonowych, działających na obszarze apelacji.

§ 2. Prezes sądu okręgowego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu okręgowego oraz sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym.

§ 3. Prezes sądu rejonowego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu rejonowego.

Art. 37b. § 1. Prezes sądu, w ramach zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego, w szczególności:

- 1) bada sprawność postępowania w poszczególnych sprawach,
- 2) kontroluje działalność sekretariatu wydziału,
- 3) bada prawidłowość przydzielania sędziom i referendarzom sądowym spraw oraz równomiernego obciążenia ich pracą.

§ 2. Czynnościami z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanymi przez prezesa sądu apelacyjnego i prezesa sądu okręgowego są ponadto:

- 1) wizytacja, obejmująca pełną działalność administracyjną sądu lub wydziału sądu,
- 2) lustracja, obejmująca wybrane zagadnienia z działalności administracyjnej sądu lub wydziału sądu.

§ 3. Czynnościami z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanymi przez prezesa sądu apelacyjnego są także:

- 1) ustalanie kierunków wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów, działających na obszarze apelacji,
- 2) koordynowanie czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów, działających na obszarze apelacji,
- 3) kontrola wykonywania obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów, działających na obszarze apelacji, oraz wydawanie stosownych zarządzeń.

Art. 37c. § 1. Wizytacje poszczególnych wydziałów sądów przeprowadza się co cztery lata.

§ 2. Wizytacje wydziałów sądu apelacyjnego lub okręgowego przeprowadzają sędziowie wizytatorzy zajmujący stanowisko sędziego sądu apelacyjnego.

§ 3. Wizytacje wydziałów sądu rejonowego przeprowadzają sędziowie wizytatorzy zajmujący stanowisko sędziego sądu okręgowego.

§ 4. Wizytacji wydziału sądu nie może przeprowadzać sędzia wizytator, będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym jednego z sędziów przydzielonych do wydziału lub pozostający wobec jednego z sędziów w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego wizytatora.

§ 5. Ten sam sędzia wizytator nie może przeprowadzać dwóch kolejnych wizytacji tego samego wydziału.

§ 6. O planowanej wizytacji zawiadamia się prezesa sądu i przewodniczącego wydziału co najmniej na trzydzieści dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

Art. 37d. § 1. Sędziego wizytatora powołuje prezes sądu apelacyjnego, na okres czterech lat, spośród sędziów sądu apelacyjnego lub okręgowego. Przed powołaniem sędziego do pełnienia funkcji wizytatora prezes sądu apelacyjnego zasięga opinii kolegium tego sądu. Negatywna opinia kolegium jest dla prezesa wiążąca.

§ 2. Kandydatów do pełnienia funkcji sędziów wizytatorów spośród sędziów sądu okręgowego przedstawiają prezesi sądów okręgowych, działających na obszarze apelacji, po zasięgnięciu opinii kolegium sądu okręgowego. Negatywna opinia kolegium jest dla prezesa wiążąca.

Art. 37e. § 1. Prezes sądu apelacyjnego może zwrócić prezesowi lub wiceprezesowi sądu, działającego na obszarze apelacji, uwagę na piśmie, jeżeli stwierdzi uchybienia w zakresie kierowania sądem albo sprawowania wewnętrznego nadzoru administracyjnego.

- § 2. Prezes sądu apelacyjnego, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości lub nieracjonalności podziału czynności ustalonego przez prezesa sądu okręgowego, wydaje zalecenie zmiany podziału czynności. Zalecenie nie może jednak naruszać uchwały kolegium sądu apelacyjnego, podjętej w trybie art. 22a § 6. Do ustalenia podziału czynności w wyniku zalecenia prezesa sądu apelacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 22a.
- § 3. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje również prezesowi sądu okręgowego wobec prezesa lub wiceprezesa sądu rejonowego, działającego w okręgu sądowym.
- Art. 37f. § 1. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądów obejmuje analizę i ocenę prawidłowości oraz skuteczności wykonywania przez prezesów sądów wewnętrznego nadzoru administracyjnego.
- § 2. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądów obejmuje ponadto wykonywanie czynności niezbędnych ze względu na wystąpienie uchybień w działalności administracyjnej sądów, a także czynności koniecznych do wykonywania zadań związanych z reprezentowaniem Rzeczypospolitej Polskiej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, w zakresie spraw dotyczących działalności sądów.
- Art. 37g. § 1. Środkami zewnętrznego nadzoru administracyjnego są w szczególności:
- 1) analiza rocznych informacji o działalności sądów, o których mowa w art. 37h § 1,
 - 2) ustalanie kierunków wewnętrznego nadzoru administracyjnego, wykonywanego przez prezesów sądów apelacyjnych,
 - 3) kontrola wykonywania obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych oraz wydawanie stosownych zarządzeń.
- § 2. W przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w działalności administracyjnej sądu lub niewykonania przez prezesa sądu apelacyjnego zarządzeń, o których mowa w § 1 pkt 3, Minister Sprawiedliwości może zarządzić:
- 1) przeprowadzenie lustracji sądu lub wydziału sądu,
 - 2) przeprowadzenie lustracji działalności nadzorczej prezesa sądu.
- § 3. Zarządzając przeprowadzenie czynności, o których mowa w § 2, Minister Sprawiedliwości wyznacza prezesowi sądu apelacyjnego zakres i termin ich przeprowadzenia. W uzasadnionych przypadkach Minister Sprawiedliwości może zarządzić przeprowadzenie czynności przez sędziów wizytatorów z obszaru innej apelacji.
- § 4. W czynnościach, o których mowa w § 2, jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, może brać udział sędzia delegowany do pełnienia czynności administracyjnych

w Ministerstwie Sprawiedliwości.

§ 5. Minister Sprawiedliwości może zwrócić prezesowi lub wiceprezesowi sądu uwagę na piśmie, jeżeli stwierdzi uchybienia w kierowaniu sądem albo w sprawowaniu wewnętrznego nadzoru administracyjnego.

Art. 37h. § 1. Prezes sądu apelacyjnego sporządza informację roczną o działalności sądów, działających na obszarze apelacji, w zakresie powierzonych mu zadań, którą po zaopiniowaniu przez zgromadzenie ogólne sędziów apelacji przedkłada Ministrowi Sprawiedliwości, nie później niż do końca kwietnia następnego roku.

§ 2. Jeżeli z informacji, o której mowa w § 1, wynika, że prezes sądu apelacyjnego nie podejmował w okresie sprawozdawczym niezbędnych czynności, zmierzających do usunięcia uchybień w działalności administracyjnej sądów, Minister Sprawiedliwości odmawia przyjęcia informacji rocznej i zawiadamia o tym prezesa, wskazując przyczyny odmowy.

§ 3. Niewykonanie w terminie obowiązku, o którym mowa w § 1, jest równoznaczne z odmową przyjęcia sprawozdania.

§ 4. Dwukrotna odmowa przyjęcia sprawozdania przez Ministra Sprawiedliwości oznacza rażące niewywiązywanie się przez prezesa z obowiązków służbowych, w rozumieniu art. 27 § 1 pkt 1.

Art. 37i. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2, a także sposób dokumentowania czynności nadzorczych i sporządzania rocznych sprawozdań o działalności sądów, mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności nadzoru oraz zapewnienie prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych.”;

32) uchyla się art. 38 i 39;

33) w art. 40:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd apelacyjny lub sąd okręgowy jako sąd odwoławczy, w razie stwierdzenia przy rozpoznawaniu sprawy oczywistej obrazy przepisów, niezależnie od innych uprawnień, wytyka uchybienie właściwemu sądowi. Przed wytknięciem uchybienia poucza się sędziego lub sędziów wchodzących w skład sądu orzekającego w pierwszej instancji o możliwości złożenia na piśmie wyjaśnień w terminie siedmiu dni. Stwierdzenie

i wytknięcie uchybienia nie wpływa na rozstrzygnięcie sprawy.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Odpis postanowienia sądu apelacyjnego lub sądu okręgowego jako sądu odwoławczego, zawierającego wytknięcie uchybienia, dołącza się do akt osobowych sędziego. W przypadku wytknięcia uchybienia do akt osobowych dołącza się także złożone przez sędziego wyjaśnienia.

§ 4. Po upływie pięciu lat od wytknięcia uchybienia w trybie określonym w § 1, na wniosek sędziego, prezes sądu zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego dokumentów, o których mowa w § 3. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych wszelkie dane dotyczące wytknięcia uchybienia usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 67. Jeżeli jednak w tym okresie stwierdzono kolejną oczywistą obrazę przepisów przy rozpoznawaniu sprawy przez sąd odwoławczy, skutkującą wytknięciem uchybienia, lub zwrócono uwagę w trybie art. 37 § 4, dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.”;

34) w dziale I po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Tryb rozpoznawania skarg i wniosków

Art. 41a. § 1. Skargi i wnioski rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca od daty ich wpływu.

§ 2. Skargi, w zakresie dotyczącym działalności sądów, w dziedzinie, w której sędziowie są niezawisli, nie podlegają rozpatrzeniu. Organ sądu, do którego taka skarga lub wniosek zostały skierowane, zawiadamia skarżącego o przyczynach odmowy rozpatrzenia skargi. Jeżeli jednak skarga dotyczy czynności sądu podlegającej zaskarżeniu w toku instancji, organ ten jest obowiązany niezwłocznie przekazać skargę do akt sprawy, której skarga dotyczy, zawiadamiając o tym skarżącego.

§ 3. Skargi lub wnioski dotyczące treści czynności sądu jeszcze niedokonanych, należących do dziedziny, o której mowa w § 2, podlegają niezwłocznemu przekazaniu do akt postępowania, którego dotyczą.

§ 4. Skargi lub wnioski zawierające treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe pozostawia się bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tym skarżącego lub wnioskodawcę, z podaniem przyczyny pozostawienia skargi lub wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 41b. § 1. Organem właściwym do rozpatrzenia skargi lub wniosku, dotyczących działalności sądu, jest prezes sądu.

§ 2. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczą działalności sądu okręgowego i sądu rejonowego, organem właściwym do rozpatrzenia jest prezes sądu okręgowego. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczą działalności sądu apelacyjnego i sądu okręgowego, organem właściwym do rozpatrzenia jest prezes sądu apelacyjnego.

§ 3. Organem właściwym do rozpoznania skargi dotyczącej działalności prezesa sądu rejonowego jest prezes sądu okręgowego, działalności prezesa sądu okręgowego – prezes sądu apelacyjnego, a działalności prezesa sądu apelacyjnego – Krajowa Rada Sądownictwa.

§ 4. Prezes sądu apelacyjnego, corocznie, do końca kwietnia następnego roku, zawiadamia Ministra Sprawiedliwości o nieprawidłowościach stwierdzonych w wyniku rozpoznania skarg przez prezesów sądów, działających na obszarze apelacji.

Art. 41c. § 1. Skarga dotycząca działalności sądów, skierowana do innych organów władzy publicznej, podlega przekazaniu do rozpatrzenia organom, o których mowa w art. 41b § 1 – 3.

§ 2. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy działalności administracyjnej sądu, organ właściwy do ich rozpatrzenia, uznając skargę lub wniosek za uzasadniony, podejmuje lub zleca czynności z zakresu nadzoru nad działalnością administracyjną sądów.

Art. 41d. Skargi zawierające wnioski o pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności dyscyplinarnej podlegają niezwłocznie przekazaniu właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu albo zastępcy rzecznika dyscyplinarnego. Rzecznik, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności podniesionych w skardze, może podjąć czynności dyscyplinarne z własnej inicjatywy. O sposobie załatwienia skargi rzecznik dyscyplinarny zawiadamia skarżącego oraz organ, który przekazał mu skargę. Przepisów art. 114 § 5 – 7 nie stosuje się.

Art. 41e. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i organizację przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków dotyczących działalności sądów, mając na względzie zapewnienie realizacji prawa do składania skarg i wniosków oraz rzetelność i wszechstronność rozpatrywania skarg i wniosków.”;

35) w art. 43 uchyla się § 2;

36) w art. 45 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędziego w jego czynnościach może zastąpić sędzia tego samego sądu, a także sędzia innego sądu, delegowany na podstawie art. 77 § 1 lub 8.”;

37) w art. 46 § 1 otrzymuje brzmienie:

- „§ 1. W składzie sądu może brać udział tylko jeden sędzia innego sądu.”;
- 38) w dziale II tytuł rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:
„Powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim”;
- 39) w art. 56:
a) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. W razie zwolnienia stanowiska sędziowskiego w sądach działających na obszarze danej apelacji, prezes sądu apelacyjnego niezwłocznie zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości, który, w oparciu o kryteria wymienione w § 1, przydziela stanowisko do danego albo innego sądu albo stanowisko znosi.”;
- b) § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. O wolnym stanowisku nie obwieszcza się, jeżeli jego obsadzenie następuje w drodze przeniesienia służbowego sędziego równorzędnego sądu lub w trybie art. 74 § 1a.”;
- 40) w art. 57:
a) po § 1 dodaje się § 1a – 1c w brzmieniu:
„§ 1a. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu administracyjnego, sędziego sądu wojskowego bądź też referendarza sądowego, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw sądowych różnych kategorii, w których rozpoznawaniu brał udział, a w przypadku mniejszej liczby takich spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich tych spraw.
§ 1b. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko prokuratora albo asesora prokuratorskiego, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw, w których prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze, sporządził akt oskarżenia lub środki zaskarżenia bądź występował przed sądem lub składał pisma procesowe, a w przypadku mniejszej liczby takich spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich tych spraw.
§ 1c. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który wykonuje zawód adwokata lub radcy prawnego bądź zajmuje stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur stu akt spraw sądowych różnych kategorii, w których występował w charakterze zastępcy procesowego, a jeżeli występował w mniejszej liczbie spraw – wykaz sygnatur wszystkich akt tych spraw, ze wskazaniem sądów, w których sprawy te toczyły się lub toczą, lub odpisy wszystkich, jednak nie więcej niż stu, opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych

w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa; starszy radca i radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa dołącza ponadto opinię przełożonego.

- § 1d. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który wykonuje zawód notariusza, do karty zgłoszenia dołącza wykaz stu aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie spraw, a jeżeli sporządził mniejszą ich liczbę – wykaz wszystkich tych aktów.
- § 1e. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, będący profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych w polskich szkołach wyższych, w Polskiej Akademii Nauk oraz w instytutach naukowo-badawczych, do karty zgłoszenia dołącza wykaz publikacji wraz z opiniami recenzentów, jeżeli były sporządzone, odpisy sporządzonych opinii prawnych oraz charakterystykę osiągnięć w zakresie kształcenia kadr lub dorobku naukowego.
- § 1f. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko asystenta sędziego, do karty zgłoszenia dołącza sto projektów orzeczeń lub uzasadnień w sprawach różnych kategorii, poświadczonych przez sędziego, pod nadzorem którego wykonywał czynności, a w przypadku mniejszej liczby takich projektów – odpisy wszystkich tych projektów.
- § 1g. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, zajmujący stanowisko sędziego, prokuratora, referendarza sądowego bądź asystenta sędziego, który w okresie poprzedzającym obwieszczenie był delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, do karty zgłoszenia dołącza także opis wykonywanych w okresie delegowania czynności wraz z opinią przełożonego.
- § 1h. Przepis § 1g stosuje się odpowiednio w przypadku delegowania:
- 1) do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa,
 - 2) do pełnienia czynności lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury,
 - 3) do pełnienia obowiązków w międzynarodowej sędziowskiej organizacji pozarządowej,
 - 4) do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe,

ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską.

- § 1i. Przełożonym, o którym mowa w § 1g i 1h, jest osoba kierująca jednostką, do której delegowanie nastąpiło, a w przypadku podziału tej jednostki na departamenty, biura bądź inne równorzędne komórki organizacyjne – osoba kierująca tymi komórkami. W stosunku do osób kierujących daną jednostką lub komórką organizacyjną za przełożonego uznaje się osobę sprawującą funkcję nadrzędną.
- § 1j. Do kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuratury Generalnej, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na to stanowisko, przepisy § 1a – 1e lub 1g.
- § 1k. Do kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, który wykonywał więcej niż jeden z zawodów wskazanych w przepisach § 1a – 1f i 1j, stosuje się przepisy § 1a – 1g, z tym że łączna liczba zamieszczonych w wykazie sygnatur akt spraw lub odpisów opinii prawnych i innych dokumentów, o których mowa w tych przepisach, nie może przekraczać dwustu.
- § 1l. Do karty zgłoszenia kandydat może dołączyć także inne dokumenty popierające jego kandydaturę, w szczególności opinie i rekomendacje.”,
- b) § 2 i 2a otrzymują brzmienie:
- „§ 2. Kandydaturę na wolne stanowisko sędziego sądu rejonowego zgłasza się prezesowi właściwego sądu okręgowego, zaś na pozostałe wolne stanowiska sędziowskie – prezesowi sądu apelacyjnego.
- § 2a. Jeżeli swoją kandydaturę zgłosiła osoba, która nie spełnia warunków do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, o których mowa w art. 61 § 1 pkt 1 oraz 3 – 7 lub § 2 – 5 albo w art. 63 i 64 oraz w art. 65 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157, z późn. zm.⁴⁾), albo zgłoszenie nastąpiło po upływie terminu, o którym mowa w § 1, lub nie spełnia wymogów formalnych określonych w tym przepisie lub w przepisach § 1a – 1g, właściwy prezes sądu zawiadamia zgłaszającego o pozostawieniu zgłoszenia bez rozpatrzenia, podając przyczynę pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia. Osoba, której zgłoszenie pozostawiono bez rozpatrzenia, może, w terminie tygodnia, złożyć pisemne zastrzeżenie.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375 i Nr 223, poz. 1777.

Jeżeli prezes sądu nie uwzględni zastrzeżenia, niezwłocznie przekazuje je wraz ze zgłoszeniem Krajowej Radzie Sądownictwa. W przedmiocie pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia rozstrzyga Krajowa Rada Sądownictwa.”,

c) uchyla się § 3;

41) po art. 57 dodaje się art. 57a – 57i w brzmieniu:

„Art. 57a. § 1. Prezes sądu, któremu złożono kartę zgłoszenia, po stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków oraz wymogów formalnych zgłoszenia, zarządza dokonanie oceny kwalifikacji kandydata.

§ 2. Oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego albo sędziego sądu okręgowego dokonuje sędzia wizytator, wyznaczony przez prezesa sądu apelacyjnego spośród sędziów, o których mowa w art. 37c § 2, a na stanowisko sędziego sądu rejonowego – sędzia wizytator, wyznaczony przez prezesa sądu okręgowego spośród sędziów, o których mowa w art. 37c § 3. Oceny kwalifikacji nie może dokonywać sędzia wizytator, będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym kandydata lub pozostający wobec niego w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego wizytatora.

§ 3. Jeżeli na jedno wolne stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, oceny kwalifikacji tych kandydatów dokonuje ten sam sędzia wizytator, chyba że z uwagi na liczbę kandydatów bądź z innych ważnych przyczyn nie jest to możliwe. Oceny kwalifikacji żadnego z kandydatów nie może dokonywać sędzia wizytator, będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym chociażby jednego z nich lub pozostający wobec jednego z nich w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego wizytatora.

§ 4. Prezes sądu, któremu złożono kartę zgłoszenia, zapoznaje kandydata z oceną kwalifikacji. Kandydat w terminie dwóch tygodni od daty zapoznania się z oceną ma prawo złożyć temu prezesowi pisemne uwagi do oceny kwalifikacyjnej.

§ 5. Uwagi złożone po terminie prezes sądu pozostawia bez rozpatrzenia, podając przyczynę pozostawienia złożonych uwag bez rozpatrzenia. Kandydat, którego uwagi pozostawiono bez rozpatrzenia, w terminie tygodnia może złożyć pisemne zastrzeżenie.

§ 6. Jeżeli prezes sądu nie uwzględni zastrzeżenia, przekazuje je, wraz z uwagami, Krajowej Radzie Sądownictwa, która rozstrzyga w przedmiocie pozostawienia uwag bez rozpatrzenia.

- § 7. Prezes sądu, po stwierdzeniu, że uwagi wniesiono prawidłowo, niezwłocznie zarządza ich rozpatrzenie przez trzech sędziów wizytatorów, wyznaczonych na zasadach określonych w § 2. W rozpatrywaniu uwag nie może brać udziału sędzia, który dokonał oceny kwalifikacji. Sędziowie wizytatorzy rozpatrują uwagi w terminie nie dłuższym niż trzydzieści dni.
- § 8. Sędziowie wizytatorzy po rozpatrzeniu uwag podtrzymują ocenę kwalifikacji kandydata, do której uwagi zgłoszono, albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko sędziów wizytatorów sporządza się na piśmie wraz z uzasadnieniem i doręcza się kandydatowi.
- § 9. Po upływie terminu, o którym mowa w § 4, albo po rozpatrzeniu uwag w trybie § 6 – 8, kandydaturę na wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego albo sędziego sądu okręgowego prezes sądu apelacyjnego przedstawia, wraz z oceną kwalifikacji, do zaopiniowania kolegium sądu apelacyjnego, a następnie określa termin zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, na którym kandydatura będzie oceniana. Kandydaturę na wolne stanowisko sędziego sądu rejonowego prezes sądu okręgowego przedstawia, wraz z oceną kwalifikacji, do zaopiniowania kolegium sądu okręgowego, a następnie określa termin zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu, na którym kandydatura będzie oceniana.
- Art. 57b. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego sądu powszechnego, administracyjnego i wojskowego jest dokonywana w oparciu o kryteria określone w art. 106a § 1 i 2 oraz obejmuje badanie poziomu merytorycznego orzecznictwa.
- § 2. Analiza pracy, o której mowa w § 1, jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu akt spraw różnych kategorii, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 57 § 1a, a także na podstawie danych gromadzonych w urządzeniach ewidencyjnych prowadzonych w sądach, w tym na potrzeby statystyki sądowej.
- § 3. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji kandydatów, o których mowa w § 1, z urzędu obejmuje badaniem także nieujęte w wykazie akta dziesięciu spraw niezakończonych, przydzielonych kandydatowi do rozpoznania, w których od momentu pierwszej rejestracji upłynął najdłuższy okres, a także akta wszystkich spraw, w których w okresie ostatnich trzech lat poprzedzających zgłoszenie o wolnym stanowisku sędziowskim zmieniono lub uchylono orzeczenia i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania oraz w których stwierdzono przewlekłość postępowania lub niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia.

- § 4. Jeżeli ze względu na szczególny zakres czynności sędziego lub z innych przyczyn zbadanie liczby spraw wskazanej w § 2 i 3 nie jest możliwe, przyjmuje się, z podaniem przyczyn, inną liczbę.
- § 5. W przypadku gdy w okresie ostatnich trzech lat poprzedzających zgłoszenie sędzia nie wykonywał zadań określonych w art. 1 § 2 i 3, przepis § 3 stosuje się odpowiednio, z tym że badaniem obejmuje się okres trzech lat, w których zadania te ostatnio były wykonywane.
- § 6. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się protokoły okresowych ocen pracy, o których mowa w art. 106a, a także odpisy znajdujących się w aktach osobowych sędziego prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną oraz dokumentów, o których mowa w art. 37 § 4b i art. 40 § 3, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków, postanowień lub pism z akt osobowych sędziego.
- Art. 57c. § 1. Do oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko referendarza sądowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 57b oraz poddaje się ocenie poziom wiedzy prawniczej kandydata.
- § 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpis zaświadczenia o złożeniu egzaminu sędziowskiego, protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 148 § 2, odpisy pism obejmujących przypadki prawomocnego wymierzenia kar porządkowych oraz prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że kary zostały uznane za niebyłe.
- Art. 57d. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko asystenta sędziego obejmuje badanie poziomu wiedzy prawniczej oraz jakości, sprawności, terminowości i prawidłowości dokonywanych czynności.
- § 2. Ocena kwalifikacji, o której mowa w § 1, jest dokonywana w oparciu o badanie wybranych losowo co najmniej pięćdziesięciu projektów, o których mowa w art. 57 § 1f. Przepis art. 57b § 4 stosuje się odpowiednio.
- § 3. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 148 § 2, pisemne opinie i informacje uzyskane od prezesa lub przewodniczącego wydziału sądu, w którym kandydat był zatrudniony, jak również od sędziów, do których został przydzielony, oraz odpisy pism obejmujących przypadki wymierzenia kar porządkowych, chyba że kary zostały uznane za niebyłe.

Art. 57e. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko prokuratora albo asesora prokuratorskiego jest dokonywana pod względem prawidłowości i poziomu merytorycznego, jak również efektywności wykonywania powierzonych obowiązków służbowych, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, a także podnoszenia kwalifikacji zawodowych i kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą oraz sposób zachowania wobec uczestników postępowania i współpracowników. Przepisy art. 57b § 2 i 4 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator może objąć badaniem także akta spraw nieujęte w wykazie oraz zwracać się do prezesów sądów lub jednostek organizacyjnych prokuratury o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydatów, o których mowa w § 1, dołącza się protokoły okresowych ocen pracy, o których mowa w art. 62e ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.⁵⁾), opinie przełożonych, a także odpisy znajdujących się w aktach osobowych prokuratora prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną lub prawomocnych decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia, jak również odpisy prawomocnych decyzji prokuratora przełożonego, zawierających wytknięcie uchybienia w razie oczywistej obrazy prawa, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków lub decyzji z akt osobowych.

Art. 57f. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmującego stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa jest dokonywana w oparciu o badanie jakości, sprawności, rzetelności i terminowości dokonywanych czynności bądź jakości i rzetelności sporządzonych opinii prawnych lub innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777.

- § 2. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata lub radcy prawnego albo zajmującego stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu akt spraw różnych kategorii lub opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 57 § 1c. Przepis art. 57b § 4 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także akta spraw sądowych, w których kandydat występował w charakterze zastępcy procesowego, a których nie ujęto w wykazie, oraz zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.
- § 3. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód notariusza jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie spraw, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 57 § 1d. Przepis art. 57b § 4 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także nieujęte w wykazie akty notarialne lub akta spraw sądowych, w których rozpoznano środki odwoławcze na odmowę dokonania wpisu lub odmowę dokonania czynności, oraz zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.
- § 4. Do oceny kwalifikacji kandydatów wykonujących zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza dołącza się wykaz prawomocnych orzeczeń bądź decyzji o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że właściwy organ zarządził usunięcie wzmianki o ukaraniu lub odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego z akt osobowych kandydata.
- § 5. Do oceny kwalifikacji kandydatów wykonujących zawód adwokata lub radcy prawnego dołącza się także wykaz ostrzeżeń udzielonych przez właściwe organy samorządu zawodowego oraz zawiadomień o naruszeniu obowiązków procesowych dokonanych przez sąd lub prokuratora.

§ 6. Do oceny kwalifikacji kandydatów zajmujących stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa dołącza się protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.⁶⁾), oraz odpisy prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że kara została uznana za niebyłą.

§ 7. Do oceny kwalifikacji kandydatów wykonujących zawód adwokata, radcy prawnego albo notariusza dołącza się protokoły przeprowadzonych wizytacji, kontroli lub ocen, w trybie art. 36 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188, z późn. zm.⁷⁾), art. 22¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 47, poz. 278) albo art. 44 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 oraz z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317).

Art. 57g. § 1. Ocena kwalifikacji kandydatów mających tytuł naukowy profesora lub stopień doktora habilitowanego nauk prawnych jest dokonywana z uwzględnieniem osiągnięć naukowych, rodzaju i jakości publikacji, opinii recenzentów, jakości i rzetelności opinii prawnych bądź innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydatów, o których mowa w § 1, dołącza się odpisy prawomocnych orzeczeń o udzieleniu kary dyscyplinarnej, chyba że kara uległa zatarciu.

Art. 57h. Do oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuraturii Generalnej, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na to stanowisko, przepisy art. 57b lub 57e – 57g.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 79, poz. 660 i Nr 216, poz. 1676.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 166, poz. 1317, Nr 210, poz. 1628 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 45 i Nr 47, poz. 278.

Art. 57i. § 1. Przy ocenie kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziowskie uwzględnia się predyspozycje osobowościowe kandydata do zawodu sędziego, w tym umiejętność współpracy, kulturę osobistą oraz przestrzeganie zasad etyki wykonywanego zawodu.

§ 2. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji zwraca się do organów sprawujących nadzór administracyjny nad sądami i prokuraturą, prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, organów sprawujących nadzór nad działalnością notariuszy, organów samorządów zawodowych adwokatów i radców prawnych, a w przypadku kandydata mającego tytuł naukowy profesora lub stopień doktora habilitowanego nauk prawnych – kierownika danej placówki naukowej, o udzielenie informacji lub nadesłanie dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia tej oceny.

§ 3. Do oceny kwalifikacji dołącza się informację o postępowaniach karnych, dyscyplinarnych bądź wyjaśniających toczących się przeciwko kandydatowi.

§ 4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb i sposób dokonywania oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, mając na uwadze konieczność zachowania metodyki uwzględniającej specyfikę wykonywanego przez kandydata zawodu lub zajmowanego stanowiska oraz potrzebę jej dostosowania do zakresu analizy i kryteriów wskazanych w ustawie,
- 2) sposób gromadzenia, poświadczania i przechowywania dokumentów, na podstawie których jest dokonywana ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko asystenta sędziego, mając na uwadze konieczność uzyskania materiału pozwalającego na rzetelną i kompleksową ocenę kwalifikacji.”;

42) w art. 58 § 2 – 6 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji albo zgromadzenie ogólne sędziów okręgu ocenia zgłoszonych kandydatów w drodze głosowania i przekazuje prezesowi, odpowiednio, sądu apelacyjnego albo sądu okręgowego wszystkie zgłoszone kandydatury, ze wskazaniem liczby uzyskanych głosów.

§ 3. W przypadku kandydatów do objęcia pierwszego stanowiska sędziowskiego właściwy prezes sądu zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji informacji o każdym z kandydatów. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego uzyskuje się i sporządza w oparciu o dane zawarte w policyjnych

systemach informatycznych. Informacji nie zasięga się, jeżeli kandydat zajmuje stanowisko prokuratora.

§ 4. Właściwy prezes sądu przedstawia Komisji Konkursowej, o której mowa w art. 16a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 67), kandydatury ocenione w sposób określony w § 2, wraz z oceną kwalifikacji i opinią właściwego kolegium sądu, oraz informację uzyskaną od komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, o której mowa w § 3.

§ 4a. Dołączanie informacji i zaświadczenia, o których mowa w art. 57 § 1, nie dotyczy kandydatów zajmujących stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu administracyjnego, sędziego sądu wojskowego albo stanowisko prokuratora.

§ 5. Przedstawiając informację, o której mowa w § 3, komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji przekazuje prezesowi sądu wszystkie zebrane materiały służące do sporządzenia informacji.

§ 6. O treści informacji uzyskanej od komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji prezes sądu zawiadamia kandydata nie później niż w terminie przekazania kandydatury Komisji Konkursowej.”;

43) uchyla się art. 59;

44) art. 65 – 81 oznacza się jako rozdział 1a w dziale II o tytule „Status sędziego”;

45) w art. 67 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezes sądu okręgowego prowadzi dla każdego sędziego sądu rejonowego i sędziego sądu okręgowego, sprawującego urząd w okręgu sądowym, osobny wykaz służbowy zawierający podstawowe dane dotyczące jego stosunków służbowych i osobistych w zakresie mającym wpływ na pełnienie urzędu sędziego, a także dane na temat odbytych szkoleń i form doskonalenia zawodowego oraz innych okoliczności wskazujących na specjalizację w poszczególnych dziedzinach prawa lub rozpoznawaniu poszczególnych rodzajów spraw. Prezes sądu apelacyjnego prowadzi taki wykaz dla sędziów sądu apelacyjnego.”;

46) w art. 74:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Sędzia przeniesiony w stan spoczynku z przyczyn, o których mowa w art. 70 § 1 i art. 71 § 1, ma prawo powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane

przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W celu wykonania prawa, o którym mowa w § 1 i 1a, sędzia zgłasza zamiar powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo wniosek o wyznaczenie mu stanowiska równorzędnego do Krajowej Rady Sądownictwa, która w terminie miesiąca wydaje w tej sprawie decyzję. W razie decyzji negatywnej sędziemu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.”;

47) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:

„Art. 75a. § 1. W razie przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe sędziemu nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego. Sędzia zachowuje prawo do wykorzystania tego urlopu w czasie pełnienia służby w miejscu, do którego przeniesienie nastąpiło.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w przypadku powołania sędziego na wyższe stanowisko sędziowskie.”;

48) w art. 77:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego lub czynności administracyjnych:

- 1) w innym sądzie równorzędnym lub niższym,
- 2) w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej,
- 3) w Sądzie Najwyższym – na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
- 4) w sądzie administracyjnym – na wniosek Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego – na czas określony.”,

b) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia czynności lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.”,

c) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Sędzia nie może łączyć funkcji orzekania z wykonywaniem czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce

organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, z wyłączeniem Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędzia delegowany na podstawie § 1, na czas określony nieprzekraczający jednego roku, może być odwołany z delegowania względnie z niego ustąpić za jednomiesięcznym uprzedzeniem. W przypadku gdy delegowanie następuje na okres przekraczający jeden rok, okres uprzedzenia wynosi trzy miesiące.”,

e) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Za zgodą sędziego okres delegowania, o którym mowa w § 1, może zostać przedłużony każdorazowo na czas określony. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio.”,

f) uchyla się § 5,

g) w § 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem – w rozmiarze nie większym niż określony w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju,”,

h) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Prezes sądu apelacyjnego, po uzyskaniu zgody sędziego i właściwego kolegium sądu, może delegować sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego albo sędziego sądu apelacyjnego do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie równorzędnym lub niższym na obszarze apelacji, na nieprzerwany okres, nie dłuższy jednak niż sześć miesięcy w ciągu roku.”,

i) dodaje się § 9 w brzmieniu:

„§ 9. Aktu delegowania nie dołącza się do akt spraw sądowych.”;

49) art. 82a otrzymuje brzmienie:

„Art. 82a. § 1. Sędzia jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe.”.

§ 2. Po objęciu pierwszego stanowiska sędziowskiego sędzia odbywa trzymiesięczne szkolenie z zakresu metodyki pracy sędziego, organizowane przez Krajową Szkołę Sądownictwa

i Prokuratury. Z obowiązku tego jest zwolniony sędzia, który ukończył aplikację sędziowską.

§ 3. Sędzia jest obowiązany uczestniczyć w szkoleniu i doskonaleniu zawodowym organizowanym przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, w celu uzupełnienia specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych.

§ 4. Prezes sądu apelacyjnego, nie później niż do końca października każdego roku, przekazuje Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury informację o potrzebach szkoleniowych sędziów sądów działających na obszarze apelacji.”;

50) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. § 1. Sędzia na rozprawie i posiedzeniu z udziałem stron, odbywającym się w budynku sądu, używa stroju urzędowego. Strojem urzędowym sędziego jest toga, a sędziego przewodniczącego na rozprawie lub posiedzeniu – także nakładany na kołnierz togi łańcuch z wizerunkiem orła.

§ 2. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, wzór stroju urzędowego sędziów, uwzględniając uroczysty charakter stroju, odpowiedni dla powagi sądu i utrwalonej tradycji.

§ 3. Sędzia otrzymuje legitymację służbową, wymieniającą zajmowane przez niego stanowisko i miejsce służbowe. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, wzór legitymacji służbowej sędziego.”;

51) w art. 87 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Analizy danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w § 1, dokonuje właściwe kolegium sądu apelacyjnego w terminie do końca czerwca każdego roku i przedstawia jej wyniki zgromadzeniu ogólnemu sędziów apelacji.”;

52) w art. 91 dodaje się § 13 w brzmieniu:

„§ 13. Składki, o której mowa w § 10, nie przekazuje się, jeżeli sędzia zrzekł się urzędu w związku z powołaniem na stanowisko prokuratorskie. Jeżeli stosunek służbowy prokuratora ulega następnie rozwiązaniu lub wygaśnięciu w sposób, o którym mowa w art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, składkę należną za okres służby na stanowisku sędziowskim przekazuje się na zasadach określonych w § 10 – 12.”;

53) w art. 91a § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Okres pracy, o którym mowa w § 3, ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego

w tym czasie karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40, lub dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4, a także uzyskania negatywnej okresowej oceny pracy.”;

54) w art. 92 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Gratyfikację jubileuszową wypłaca się niezwłocznie po nabyciu przez sędziego prawa do gratyfikacji, a jeżeli w aktach osobowych sędziego brak jest dokumentów potwierdzających upływ okresów, o których mowa w § 4 – niezwłocznie po wykazaniu przez sędziego nabycia prawa do gratyfikacji; podstawę ustalenia wysokości gratyfikacji jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące sędziemu w dniu nabycia prawa do gratyfikacji, obliczone według przepisów dotyczących obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Przy ustalaniu wysokości gratyfikacji jubileuszowej uwzględnia się obniżenie wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w art. 129 § 3.”;

55) w art. 100:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędziemu przechodzącemu w stan spoczynku przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia, z zastrzeżeniem § 1 i 4a.”,

b) po § 4 dodaje się § 4a i 4b w brzmieniu:

„§ 4a. W przypadku, o którym mowa w § 1, sędzia w stanie spoczynku otrzymuje jednorazową odprawę z chwilą osiągnięcia wieku 65 lat.

§ 4b. Sędziemu, który powrócił na stanowisko poprzednio zajmowane albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu w trybie art. 74 § 1a, w razie przejścia lub przeniesienia w stan spoczynku przysługuje jednorazowa odprawa w kwocie stanowiącej różnicę między wysokością odprawy wyliczonej na dzień przejścia lub przeniesienia w stan spoczynku a wysokością odprawy wypłaconej. W przypadku, o którym mowa w § 1, odprawa przysługuje z chwilą osiągnięcia wieku 65 lat.”,

c) po § 6a dodaje się § 6b w brzmieniu:

„§ 6b. W razie zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do uposażenia rodzinnego, na wniosek uprawnionego wypłaca się uposażenie w stanie spoczynku albo uposażenie rodzinne.”;

56) w art. 101 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie śmierci sędziego jego rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy dla rodzin pracowników, z tym że do okresu

zatrudnienia, od którego zależy wysokość odprawy, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia na stanowiskach asesora sądowego lub sędziego.”;

57) w art. 104 w § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zawieszenia podwyższenia uposażenia, o którym mowa w art. 100 § 3, na okres od roku do trzech lat.”;

58) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. § 1. Do sędziów w stanie spoczynku stosuje się odpowiednio przepisy art. 84 § 3 i art. 86. Do sędziów w stanie spoczynku, którym powierzono pełnienie funkcji wizytatora, stosuje się odpowiednio także przepisy art. 77 § 1, 6 – 6b i 8, art. 79, art. 82 – 83, art. 84 § 1, art. 85, art. 87 – 90 oraz art. 94a i 94b.

§ 2. Sędziemu, który przeszedł w stan spoczynku w trybie art. 69 § 1 i 2, oraz sędziemu przeniesionemu w stan spoczynku w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych można powierzyć, za jego zgodą, pełnienie funkcji wizytatora w Ministerstwie Sprawiedliwości lub sądzie. W takim przypadku sędziemu w stanie spoczynku przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości przewidzianej dla sędziego wizytatora. Do powierzenia funkcji wizytatora w sądzie stosuje się odpowiednio przepisy art. 37d § 1 i 2. Pełnienie funkcji wizytatora w Ministerstwie Sprawiedliwości powierza Minister Sprawiedliwości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

§ 3. Powierzenie sędziemu w stanie spoczynku funkcji wizytatora oraz zgoda na pełnienie tej funkcji przez sędziego w stanie spoczynku mogą zostać cofnięte w każdym czasie, z zachowaniem miesięcznego uprzedzenia. Przepis stosuje się do cofnięcia przez sędziego w stanie spoczynku zgody na pełnienie funkcji wizytatora.

§ 4. Możliwość pełnienia funkcji wizytatora jest wyłączona w przypadku ubiegania się przez sędziego w stanie spoczynku o mandat posła, senatora albo radnego bądź pełnienia przez niego funkcji, o których mowa w art. 98 § 2.”;

59) w dziale II po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Okresowa ocena pracy sędziów

Art. 106a. § 1. Sędzia podlega okresowej ocenie pracy, której zakres obejmuje analizę:

- 1) sprawności i efektywności w podejmowaniu czynności i kierowaniu postępowaniem przy rozpoznawaniu przydzielonych spraw lub wykonywaniu powierzonych zadań,
- 2) kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i sposób zachowania oraz

poszanowanie praw stron lub uczestników postępowania przy rozpoznawaniu przydzielonych spraw lub wykonywaniu powierzonych zadań,

3) umiejętności w zakresie jasnego i kompletnego formułowania wypowiedzi przy wydawaniu i uzasadnianiu orzeczeń,

4) procesu doskonalenia metodyki pracy i podnoszenia kwalifikacji.

§ 2. Przy dokonywaniu okresowej oceny pracy uwzględnia się zakres i złożoność przydzielonych sędziemu spraw lub powierzonych zadań bądź funkcji, doświadczenie w wypełnianiu powierzonych obowiązków, obciążenie pracą oraz warunki pracy w całym okresie objętym oceną.

§ 3. Sędzia może uzyskać następujące okresowe oceny pracy:

1) pozytywną z wyróżnieniem – jeżeli w całym okresie objętym oceną wyróżniał się w wypełnianiu powierzonych obowiązków, przy dużym obciążeniu pracą i dużej złożoności rozpoznawanych spraw lub powierzanych zadań,

2) pozytywną – jeżeli w okresie objętym oceną i w danych warunkach wykonywał powierzone obowiązki w stopniu zadowalającym,

3) pozytywną z zastrzeżeniem – jeżeli w okresie objętym oceną wykonywał powierzone obowiązki w stopniu zadowalającym, lecz stwierdzono istotne uchybienia wymagające niezwłocznego wyeliminowania, uzasadniające podjęcie czynności kontrolnych w okresie krótszym niż wynikający ze zwykłego toku przeprowadzania okresowej oceny pracy,

4) negatywną – jeżeli w całym okresie objętym oceną wykonywał swoje obowiązki w sposób niezadowalający.

Art. 106b. § 1. Okresową ocenę pracy sędziego przeprowadza się w ramach wizytacji wydziału sądu, o której mowa w art. 37c.

§ 2. Jeżeli sędzia uzyskuje ocenę pozytywną z zastrzeżeniem, po upływie roku od jej dokonania przeprowadza się dodatkową ocenę jego pracy; dodatkowa ocena ma na celu w szczególności sprawdzenie, czy stwierdzone uchybienia zostały usunięte i nie powtórzyły się. Przepisu art. 106a § 3 pkt 3 nie stosuje się.

§ 3. Sędziego zawiadamia się o planowanej dodatkowej ocenie jego pracy co najmniej na trzydzieści dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

§ 4. Okresowej oceny pracy sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu apelacyjnego dokonują sędziowie wizytatorzy innego sądu apelacyjnego, wskazanego przez Ministra

Sprawiedliwości. W przypadkach, o których mowa w art. 106c § 1 – 3, uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego przysługują prezesowi wskazanego sądu.

§ 5. Ten sam sędzia wizytator nie może dokonywać dodatkowej oceny pracy, o której mowa w art. 106b § 2.

Art. 106c. § 1. Prezes sądu zapoznaje sędziego z protokołem okresowej oceny jego pracy, omawiając z nim wyniki oceny.

§ 2. Sędzia, który uzyskał negatywną okresową ocenę pracy, ma prawo złożyć prezesowi sądu apelacyjnego, w terminie dwóch tygodni od daty zapoznania się z protokołem oceny, pisemne uwagi do oceny. Przepisy art. 57a § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Po rozpatrzeniu uwag sędziowie wizytatorzy podtrzymują ocenę pracy sędziego, do której uwagi zgłoszono, albo ocenę tę zmieniają. Stanowisko sędziów wizytatorów jest wyrażane na piśmie z uzasadnieniem i podlega doręczeniu zainteresowanemu sędziemu. Sędzia, wobec którego podtrzymano ocenę negatywną, ma prawo złożyć, w terminie tygodnia od daty doręczenia stanowiska sędziów wizytatorów, odwołanie do Krajowej Rady Sądownictwa, za pośrednictwem prezesa sądu apelacyjnego. Przepis art. 57a § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Krajowa Rada Sądownictwa podejmuje uchwałę o wyniku okresowej oceny pracy sędziego w terminie dwóch miesięcy od daty wpływu odwołania.

Art. 106d. Okresową ocenę pracy sędziego przeprowadza się wyłącznie w zakresie, w jakim sędzia wykonuje zadania, o których mowa w art. 1 § 2 i 3.

Art. 106e. W przypadku uzyskania przez sędziego pozytywnej oceny pracy, na skutek uwzględnienia złożonych przez niego uwag do oceny lub odwołania, wynagrodzenie zasadnicze w stawce bezpośrednio wyższej przysługuje sędziemu od chwili, w której upłynął okres pracy niezbędny do uzyskania tej stawki.

Art. 106f. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób dokonywania okresowej oceny pracy sędziów, mając na uwadze konieczność dostosowania metodyki przeprowadzania tej oceny do zakresu analizy pracy sędziego oraz kryteriów wskazanych w art. 106a § 1.

Art. 106g. Informacje zawarte w protokole oceny okresowej stanowią tajemnicę służbową, chyba że sędzia, którego ocena dotyczy, wyraził zgodę na ich ujawnienie.”;

60) w art. 112 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Rzecznika dyscyplinarnego wybiera, spośród kandydatów zgłoszonych przez

zgromadzenia ogólne sędziów apelacji, Krajowa Rada Sądownictwa. Rzecznik dyscyplinarny działa przy Krajowej Radzie Sądownictwa. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego trwa cztery lata.”;

61) art. 129 otrzymuje brzmienie:

„Art. 129. § 1. Sąd dyscyplinarny może zawiesić w czynnościach służbowych sędziego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub o ubezwłasnowolnienie, a także, jeżeli wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej.

§ 2. Jeżeli sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego, z urzędu zawiesza sędziego w czynnościach służbowych.

§ 3. Sąd dyscyplinarny, zawieszając sędziego w czynnościach służbowych, obniża w granicach od 25 % do 50 % wysokość jego wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia; nie dotyczy to osób, w stosunku do których wszczęto postępowanie o ubezwłasnowolnienie.

§ 4. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, dokonuje się wyrównania wszystkich składników wynagrodzenia do pełnej wysokości.”;

62) po art. 132 dodaje się art. 132a w brzmieniu:

„Art. 132a. § 1. Okres zawieszenia w czynnościach służbowych stanowi okres zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

§ 2. W okresie zawieszenia w czynnościach służbowych sędzia nie nabywa prawa do urlopu wypoczynkowego. Przepisy art. 155¹ § 1 pkt 2 i art. 155² § 2 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.”;

63) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:

„Art. 149a. Nabór kandydatów organizuje się w drodze konkursu, który ma na celu wyłonienie kandydata o największej wiedzy i najwyższych umiejętnościach, predyspozycjach i zdolnościach ogólnych, niezbędnych do wykonywania obowiązków referendarza sądowego. Przepisy art. 155a § 2 – 5 stosuje się odpowiednio.”;

64) w art. 150:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Referendarza sądowego mianuje i rozwiązuje z nim stosunek pracy prezes sądu apelacyjnego. Przed mianowaniem prezes sądu apelacyjnego zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta

wojewódzkiego (Stołecznego) Policji o nadesłanie informacji o kandydacie. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska referendarza sądowego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego.”,

b) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 149a, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry referendarzy sądowych w sądach.”;

65) art. 151a otrzymuje brzmienie:

„Art. 151a. § 1. Referendarz sądowy może zostać przeniesiony na inne miejsce służbowe tylko za jego zgodą. Przeniesienia na inne miejsce służbowe na obszarze danej apelacji dokonuje prezes sądu apelacyjnego, a poza obszar apelacji – Minister Sprawiedliwości.

§ 2. Zgoda referendarza na przeniesienie na inne miejsce służbowe nie jest wymagana w przypadku:

- 1) zniesienia stanowiska wywołanego zmianą w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu lub wydziału albo przeniesienia siedziby sądu,
- 2) niedopuszczalności zajmowania stanowiska referendarza w danym sądzie wskutek zawarcia związku małżeńskiego albo powstania stosunku powinowactwa, o którym mowa w art. 6,
- 3) gdy wymaga tego wzgląd na powagę stanowiska referendarza, na wniosek kolegium właściwego sądu okręgowego.

§ 3. Do przeniesienia referendarza na inne miejsce służbowe przepis art. 76 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Prezes sądu apelacyjnego może delegować referendarza sądowego, za jego zgodą, do pełnienia czynności referendarza w innym sądzie na obszarze danej apelacji, na czas określony.

§ 5. Minister Sprawiedliwości może delegować referendarza sądowego, za jego zgodą:

- 1) do pełnienia czynności referendarza w innym sądzie na obszarze innej apelacji,
- 2) do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej

– na czas określony.

- § 6. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, delegowanie referendarza sądowego do pełnienia czynności referendarza sądowego w innym sądzie może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie referendarza bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie trzech lat.
- § 7. W okresie delegowania, w przypadkach wskazanych w § 4 – 6, referendarz sądowy ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego na jego stanowisku, oraz dodatku za długoletnią pracę; przepisy art. 77 § 4, 4a i 6 oraz art. 78 § 1 i 3 stosuje się odpowiednio.
- § 8. W przypadku delegowania referendarza sądowego do innego sądu bez jego zgody lub na okres dłuższy niż 6 miesięcy, referendarzowi przysługuje dodatek w wysokości 10 % wynagrodzenia zasadniczego. W przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej referendarzowi przysługuje dodatek funkcyjny. Do ustalania wysokości dodatku funkcyjnego stosuje się przepisy o dodatkach funkcyjnych przysługujących sędziom.
- § 9. Minister Sprawiedliwości może delegować referendarza sądowego, za zgodą referendarza i zgodnie z jego kwalifikacjami, do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata. Delegowanie może zostać powtórzone na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat. Przepisy art. 78a stosuje się odpowiednio.
- § 10. Rozwiązanie stosunku pracy z referendarzem może nastąpić w drodze wypowiedzenia w przypadku:
- 1) otrzymania ujemnej oceny kwalifikacyjnej, potwierdzonej ponowną ujemną oceną, dokonaną nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy,
 - 2) zniesienia sądu lub jego reorganizacji, powodującej utratę możliwości dalszego zatrudnienia referendarza,
 - 3) uznania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków referendarza,

4) nabycia prawa do emerytury,

5) skazania referendarza za przestępstwo inne niż wymienione w § 16.

§ 11. W przypadku rozwiązania stosunku pracy z referendarzem na podstawie § 10 pkt 2, w okresie między ustaniem zatrudnienia w likwidowanym lub reorganizowanym sądzie a podjęciem pracy lub działalności gospodarczej, referendarzowi przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, obliczone jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy; świadczenie to nie przysługuje referendarzowi, który nabył prawo do emerytury.

§ 12. Referendarz może wypowiedzieć stosunek pracy.

§ 13. Okres wypowiedzenia wynosi trzy miesiące.

§ 14. Stosunek pracy z referendarzem może być rozwiązany za porozumieniem stron.

§ 15. W przypadku wszczęcia przeciwko referendarzowi sądowemu postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego prezes sądu apelacyjnego może zawiesić referendarza w czynnościach służbowych, z obniżeniem na czas trwania zawieszenia wysokości wynagrodzenia, w granicach od 25 % do 50 %. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie karne zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, referendarzowi wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.

§ 16. W przypadku utraty obywatelstwa polskiego lub skazania za umyślnie popełnione przestępstwo ścigane z urzędu lub przestępstwo skarbowe, stosunek pracy z referendarzem rozwiązuje się bez wypowiedzenia. Stosunek pracy z referendarzem może być rozwiązany bez wypowiedzenia z przyczyn określonych w art. 53 Kodeksu pracy.”;

66) w art. 151b:

a) po § 2 dodaje się § 2a – 2c w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku niezyskania przez referendarza sądowego pozytywnej okresowej oceny kwalifikacyjnej, okresy pracy wskazane w § 1 i 2 ulegają wydłużeniu o trzy lata.

§ 2b. Poza wynagrodzeniem zasadniczym referendarzowi sądowemu przysługuje dodatek za długoletnią pracę, o którym mowa w art. 91 § 7, oraz gratyfikacja jubileuszowa, na zasadach określonych w art. 92 § 3 – 5, a także jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury.

§ 2c. W związku z pełnioną funkcją referendarzowi sądowemu przysługuje dodatek funkcyjny. Do ustalania wysokości dodatku funkcyjnego stosuje się przepisy o dodatkach

funkcyjnych przysługujących sędziom.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Do referendarzy sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 § 1, art. 82a § 1, art. 87 – 89, art. 92 § 1 i 2, art. 93 oraz art. 97 § 1 i 2.”;

67) w art. 153a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury prezes sądu apelacyjnego mianuje na stanowisko referendarza sądowego aplikanta sędziowskiego skierowanego na staż w ramach realizacji programu aplikacji sędziowskiej. Przepisu art. 149a nie stosuje się.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku zniesienia sądu lub jego reorganizacji, powodującej utratę możliwości dalszego zatrudnienia aplikanta aplikacji sędziowskiej, odbywającego staż na stanowisku referendarza sądowego, prezes sądu apelacyjnego, na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, przenosi aplikanta na inne miejsce w celu dalszego odbywania stażu. Przepisów art. 151a § 4 i 6 nie stosuje się.”;

68) po art. 153a dodaje się art. 153b i 153c w brzmieniu:

„Art. 153b. Prezes sądu apelacyjnego mianuje na stanowisko referendarza sądowego osobę, która ukończyła aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, została zakwalifikowana w trybie art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury i zgłosiła się w terminie wskazanym w art. 29a ust. 4 tej ustawy w celu podjęcia zatrudnienia. Przepisu art. 149a nie stosuje się.

Art. 153c. § 1. Minister Sprawiedliwości przydziela nowe stanowiska referendarza sądowego poszczególnym sądom, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego oraz potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami.

§ 2. W razie zwolnienia stanowiska referendarza sądowego w sądach działających na obszarze danej apelacji, prezes sądu apelacyjnego niezwłocznie zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości, który, w oparciu o kryteria wymienione w § 1, przydziela stanowisko do danego albo innego sądu albo je znosi.”;

69) w art. 155:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Asystent sędziego wykonuje czynności zmierzające do przygotowania spraw sądowych

do rozpoznania oraz czynności z zakresu działalności administracyjnej sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Nabór kandydatów następuje w drodze konkursu, który ma na celu wyłonienie kandydata o największej wiedzy i najwyższych kwalifikacjach, predyspozycjach i zdolnościach ogólnych, niezbędnych do wykonywania obowiązków asystenta sędziego.”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Asystentowi sędziego przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Poza wynagrodzeniem zasadniczym asystentowi sędziego przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowe oraz jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury. Na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury asystentowi sędziego może być przyznany dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków lub powierzenia dodatkowych zadań, nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej.”,

d) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia zasadniczego asystentów sędziów, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter czynności wykonywanych przez asystentów sędziów oraz poziom wynagrodzeń urzędników sądów.”,

e) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Do asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepis art. 82a § 1.”,

f) dodaje się § 9 w brzmieniu:

„§ 9. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepisy o pracownikach sądów i prokuratury.”;

70) w art. 155a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Konkurs, o którym mowa w art. 155 § 2a, organizuje właściwy prezes sądu, określony w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.⁸⁾), zwany dalej „prezesem”.”,

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 178, poz. 1375 i Nr 223, poz. 1777.

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 155 § 2a, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry asystentów w sądach.”;

71) uchyla się art. 155b;

72) po art. 155b dodaje się art. 155c – 155e w brzmieniu:

„Art. 155c. Prezes sądu zatrudnia na stanowisku asystenta sędziego osobę, która ukończyła aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, została zakwalifikowana w trybie art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury i zgłosiła się w terminie wskazanym w art. 29a ust. 4 tej ustawy w celu podjęcia zatrudnienia. Przepisów art. 155a nie stosuje się.

Art. 155d. § 1. Minister Sprawiedliwości przydziela nowe stanowiska asystenta sędziego poszczególnym sądom, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego i potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów.

§ 2. W razie zwolnienia stanowiska asystenta sędziego w sądach działających na obszarze danej apelacji, prezes sądu apelacyjnego niezwłocznie zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości, który, w oparciu o kryteria wymienione w § 1, przydziela stanowisko do danego albo innego sądu albo je znosi.

Art. 155e. § 1. Prezes sądu apelacyjnego może delegować asystenta sędziego, za jego zgodą, do pełnienia czynności asystenta sędziego w innym sądzie na obszarze danej apelacji, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może delegować asystenta sędziego, za jego zgodą:

- 1) do pełnienia czynności asystenta sędziego w innym sądzie na obszarze innej apelacji,
 - 2) do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej
- na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony. Przepis art. 78 § 1b stosuje się odpowiednio.

§ 3. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, delegowanie asystenta sędziego do pełnienia czynności w innym sądzie może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie

dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie asystenta sędziego bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie trzech lat.

- § 4. W okresie delegowania, w przypadkach wskazanych w § 1 – 3, asystent sędziego ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego na jego stanowisku, oraz dodatku za wieloletnią pracę; przepisy art. 77 § 4 i 6 oraz art. 78 § 1 i 3 stosuje się odpowiednio. W razie delegowania asystenta sędziego do innego sądu bez jego zgody lub na okres dłuższy niż sześć miesięcy, asystentowi sędziego przysługuje dodatek w wysokości 10 % wynagrodzenia zasadniczego. W razie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej asystentowi sędziego przysługuje dodatek funkcyjny. Do ustalania wysokości dodatku funkcyjnego stosuje się przepisy o dodatkach funkcyjnych przysługujących pracownikom sądów i prokuratury.
- § 5. Minister Sprawiedliwości może delegować asystenta sędziego, za zgodą asystenta i zgodnie z jego kwalifikacjami, do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata. Delegowanie może zostać powtórzone na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat. Przepisy art. 78a stosuje się odpowiednio.”;
- 73) w art. 177 § 4 otrzymuje brzmienie:
 „§ 4. W zakresie, o którym mowa w § 2, dyrektor sądu apelacyjnego podlega bezpośrednio Ministrowi Sprawiedliwości, a dyrektorzy sądów okręgowych i rejonowych – dyrektorowi przełożonego sądu apelacyjnego.”;
- 74) w art. 178 § 1 otrzymuje brzmienie:
 „§ 1. Projekty planów finansowych oraz plany finansowe dla sądów na obszarze apelacji opracowują dyrektorzy sądów apelacyjnych na podstawie projektów przygotowanych przez dyrektorów sądów okręgowych i dyrektorów sądów rejonowych, według zasad określonych w przepisach o finansach publicznych, uwzględniając zakres realizowanych przez sądy zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3.”;
- 75) w art. 179:
 a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organem kierującym gospodarką finansową sądu jest dyrektor sądu.”,

b) uchyla się § 2,

c) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Działalność inwestycyjną sądu prowadzą:

- 1) dla sądu apelacyjnego i sądów rejonowych działających na obszarze apelacji, w których powołano dyrektora sądu – dyrektor sądu apelacyjnego,
- 2) dla sądu okręgowego oraz sądów rejonowych działających w okręgu sądowym, w których nie powołano dyrektora sądu – dyrektor sądu okręgowego.

§ 4. Dyrektor sądu apelacyjnego może przekazać dyrektorowi jednego sądu okręgowego wykonywanie zadań inwestycyjnych innego sądu okręgowego lub sądów rejonowych.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 po ust. 7b dodaje się ust. 7c i 7d w brzmieniu:

„7c. Odpis prawomocnego wytknięcia uchybienia, w trybie określonym w ust. 7, dołącza się do akt osobowych prokuratora, któremu wytknięto uchybienie.

7d. Po upływie trzech lat od dnia uprawomocnienia się wytknięcia uchybienia, prokurator przełożony, na wniosek prokuratora, któremu wytknięto uchybienie, zarządza usunięcie odpisu wytknięcia uchybienia z akt osobowych, jeżeli w tym okresie nie wytknięto prokuratorowi innego uchybienia.”;

2) w art. 14 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) adwokatów, radców prawnych oraz prezesa, wiceprezesa, starszych radców lub radców Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, którzy wykonywali ten zawód lub zajmowali takie stanowisko przez co najmniej trzy lata.”;

3) w art. 14a ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Na stanowisko prokuratora Prokuratorii Generalnej może być powołany ten, kto, spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej, ma co najmniej dziesięcioletni staż na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym nie mniej niż sześcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora Prokuratorii Krajowej, prokuratury apelacyjnej lub

okręgowej, Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu apelacyjnego lub okręgowego bądź wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres dwunastu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza lub zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

2. Na stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej może być powołany ten, kto, spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej, ma co najmniej sześcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym co najmniej trzyletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu okręgowego lub wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres ośmiu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza lub zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.
3. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołany ten, kto, spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej, ma co najmniej czteroletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej, prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej, prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu powszechnego lub wojskowego albo co najmniej przez okres sześciu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza lub zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.”;
- 4) w art. 50a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wydatki związane z delegacją prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury są pokrywane z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.”;
- 5) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokuratorowi może być przyznana, jako pożyczka, pomoc finansowa na zaspokojenie jego potrzeb mieszkaniowych.”;
- 6) w art. 62:
 - a) ust. 1ee otrzymuje brzmienie:

„1ee. Okres pracy, o którym mowa w ust. 1eb, ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania prokuratora w tym czasie karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 8 ust. 7, albo uzyskania negatywnej okresowej oceny pracy.”,

b) po ust. 1k dodaje się ust. 1ka w brzmieniu:

„1ka. Składki, o której mowa w ust. 1, nie przekazuje się, jeżeli prokurator zrzekł się urzędu w związku z powołaniem na stanowisko sędziowskie. Jeżeli stosunek służbowy sędziego ulega następnie rozwiązaniu lub wygaśnięciu w sposób, o którym mowa w art. 68 ustawy wskazanej w art. 62a, składkę należną za okres służby na stanowisku prokuratorskim przekazuje się na zasadach określonych w ust. 1i – 1k.”;

7) po art. 62d dodaje się art. 62e – 62l w brzmieniu:

„Art. 62e. 1. Prokuratorzy powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu podlegają okresowej ocenie pracy prokuratora.

2. Nie podlega okresowej ocenie praca prokuratora w okresie delegowania do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury. Ocenie tej nie podlega również praca zastępców Prokuratora Generalnego oraz dyrektora Biura Lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

3. Przedmiotem okresowej oceny pracy prokuratora jest prawidłowość, poziom i efektywność wykonywania powierzonych obowiązków służbowych, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, a także podnoszenie kwalifikacji zawodowych i kultura urzędowania, obejmująca kulturę osobistą i sposób zachowania wobec uczestników postępowania i współpracowników, a w odniesieniu do kierowników jednostek organizacyjnych – ponadto sprawność i efektywność kierowania jednostką.

4. Okresowa ocena pracy prokuratora ma na celu potwierdzenie przydatności prokuratora do zajmowania stanowiska służbowego lub do pełnienia danej funkcji, kwalifikacji do objęcia wyższego stanowiska służbowego lub powołania do pełnienia określonej funkcji albo powierzenia innego zakresu zadań w tej samej jednostce.

Art. 62f. 1. Podstawą okresowej oceny pracy prokuratora są:

- 1) pisemna opinia prokuratora bezpośrednio przełożonego;
- 2) pisemna opinia wizytatora z jednostki organizacyjnej prokuratury bezpośrednio wyższego

stopnia wobec jednostki, w której pełni czynności prokurator podlegający ocenie, wydana w oparciu o badanie akt prowadzonych lub nadzorowanych postępowań przygotowawczych, akt spraw dotyczących udziału prokuratora w postępowaniu sądowym, administracyjnym i innych postępowaniach, akt spraw nadzoru instancyjnego i służbowego, akt spraw zarejestrowanych w systemie bezdziennikowym oraz hospitację rozpraw i posiedzeń z udziałem prokuratora, którego dotyczy okresowa ocena pracy prokuratora.

2. Podstawą okresowej oceny pracy prokuratora apelacyjnego, okręgowego, rejonowego i ich zastępców, wojskowego prokuratora okręgowego, wojskowego prokuratora garnizonowego i ich zastępców, naczelnika wydziału, kierownika samodzielnego działu, kierownika działu, kierownika ośrodka zamiejscowego, wizytatora, a także naczelnika oddziałowej komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i naczelnika oddziałowego biura lustracyjnego są:
 - 1) pisemna opinia prokuratora bezpośrednio przełożonego;
 - 2) pisemna opinia z ustaleń dokonanych w toku wizytacji jednostki, w której pełni funkcję, przeprowadzanej nie rzadziej niż co 5 lat.
3. Podstawą okresowej oceny pracy prokuratora pełniącego czynności w Prokuraturze Generalnej jest pisemna opinia dyrektora departamentu lub biura Prokuratury Generalnej, a w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej pisemna opinia szefa komórki organizacyjnej Naczelnej Prokuratury Wojskowej, zaś w stosunku do dyrektora departamentu lub biura, jego zastępcy i naczelnika wydziału Prokuratury Generalnej oraz zastępcy Naczelnego Prokuratora Wojskowego i szefa komórki organizacyjnej Naczelnej Prokuratury Wojskowej – pisemna opinia zastępcy Prokuratora Generalnego.
4. Podstawą okresowej oceny pracy prokuratora pełniącego czynności w Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu jest pisemna opinia prokuratora bezpośrednio przełożonego.
5. Podstawą okresowej oceny pracy prokuratora pełniącego czynności w Biurze Lustracyjnym Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu jest pisemna opinia prokuratora przełożonego.
6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się także do prokuratorów delegowanych do pełnienia obowiązków w jednostce organizacyjnej prokuratury wyższego lub niższego stopnia.

Art. 62g. Okresowa ocena pracy prokuratora może być:

- 1) pozytywna z wyróżnieniem – jeżeli w okresie objętym oceną wykonywanie zadań ustawowych wyróżniało się wysoką jakością i efektywnością;
- 2) pozytywna – jeżeli w okresie objętym oceną prokurator dobrze realizował zadania ustawowe;
- 3) pozytywna z zastrzeżeniem – jeżeli w okresie objętym oceną powierzone obowiązki były wykonywane zadowalająco, lecz jednocześnie stwierdzono istotne uchybienia, wymagające wyeliminowania;
- 4) negatywna – jeżeli w całym okresie objętym oceną prokurator wykonywał swoje obowiązki niezadowalająco.

Art. 62h. Okresowej oceny pracy prokuratora dokonują:

- 1) prokurator bezpośrednio przełożony – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w prokuraturach rejonowych, okręgowych i apelacyjnych oraz dyrektorów departamentów lub biur, ich zastępców i naczelników Prokuratury Generalnej, prokuratorów pełniących czynności w wojskowych prokuraturach garnizonowych i wojskowych prokuraturach okręgowych oraz zastępcy Naczelnego Prokuratora Wojskowego i szefów komórek organizacyjnych Naczelnego Prokuratora Wojskowego, a także prokuratorów pełniących czynności w Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- 2) dyrektor departamentu lub biura Prokuratury Generalnej – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tym departamencie lub biurze, a szef komórki organizacyjnej Naczelnego Prokuratora Wojskowego – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tej komórce;
- 3) prokurator przełożony – w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w Biurze Lustracyjnym Instytutu Pamięi Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Art. 62i. 1. Okresową ocenę pracy prokuratora przeprowadza się co cztery lata, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Pierwszą okresową ocenę pracy prokuratora przeprowadza się po upływie czterech lat od objęcia danego stanowiska służbowego lub podjęcia czynności prokuratorских po okresie delegowania na czas nieokreślony do Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Każda następna ocena obejmuje kolejne czteroletnie okresy pracy prokuratora na tym stanowisku, licząc od daty dokonania poprzedniej okresowej oceny pracy.
3. Okresową ocenę pracy prokuratora przeprowadza się przed powołaniem prokuratora na wyższe

stanowisko służbowe lub do pełnienia funkcji prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego albo ich zastępców, jeżeli od poprzedniej oceny upłynęły trzy lata.

4. Okresową ocenę pracy prokuratora, o którym mowa w art. 62f ust. 2, przeprowadza się każdorazowo bezpośrednio po zakończeniu wizytacji danej jednostki.
5. W przypadku uzyskania przez prokuratora oceny pozytywnej z zastrzeżeniem, po upływie roku przeprowadza się dodatkową ocenę jego pracy w celu sprawdzenia, czy stwierdzone uchybienia zostały wyeliminowane i nie powtarzają się.
6. O planowanej okresowej lub dodatkowej ocenie pracy prokuratora zawiadamia się go w terminie 30 dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

Art. 62j. Dwoch kolejnych opinii dotyczących oceny pracy tego samego prokuratora nie może sporządzać ten sam wizytator.

Art. 62k. 1. Prokurator przeprowadzający okresową ocenę pracy prokuratora zapoznaje prokuratora z tą oceną i opiniami będącymi jej podstawą.

2. Prokurator, który nie zgadza się z okresową oceną swojej pracy, może złożyć wniosek o jej zmianę do prokuratora bezpośrednio przełożonego nad prokuratorem przeprowadzającym okresową ocenę, za pośrednictwem prokuratora przeprowadzającego ocenę, w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z tą oceną. Wniosek o zmianę oceny złożony po terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.
3. Prokurator, którego wniosek pozostawiono bez rozpatrzenia, może w terminie 7 dni od dnia powiadomienia o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia złożyć do prokuratora dokonującego okresowej oceny pracy pisemne zastrzeżenie. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżenia przekazuje się je, w terminie 14 dni, prokuratorowi bezpośrednio przełożonemu nad prokuratorem dokonującym oceny, który rozstrzyga w przedmiocie zastrzeżenia.
4. Prokurator przeprowadzający okresową ocenę pracy prokuratora, jeżeli nie uwzględni wniosku, o którym mowa w ust. 2, przekazuje go, w terminie 14 dni, prokuratorowi bezpośrednio przełożonemu.
5. Prokurator bezpośrednio przełożony, któremu przekazano wniosek lub zastrzeżenie, rozpatruje je w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku lub uwzględnienia zastrzeżenia, o którym mowa w ust. 3.
6. Prokurator, wobec którego utrzymano ocenę negatywną, może złożyć, w terminie 7 dni od dnia doręczenia informacji o utrzymaniu oceny negatywnej, odwołanie do Krajowej Rady Prokuratury, która w terminie 30 dni od dnia wpłynięcia odwołania zmienia ocenę pracy

prokuratora albo ją utrzymuje. Odwołanie złożone po terminie pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 62l. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób dokonywania okresowej oceny pracy prokuratorów oraz kryteria jej dokonywania, mając na względzie konieczność dostosowania sposobu przeprowadzania tej oceny do jej przedmiotu, celu i podstawy, o których mowa w art. 62e ust. 3 i 4 oraz art. 62f ust. 1 – 5, a także zapewnienia jednolitości kryteriów okresowej oceny pracy prokuratorów na równorzędnych stanowiskach pracy i pełniących równorzędne funkcje.”;

8) w art. 100a:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Asystentowi prokuratora przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Poza wynagrodzeniem zasadniczym asystentowi prokuratora przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowe oraz jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia zasadniczego asystentów prokuratorów, uwzględniając poziom wynagrodzeń prokuratorów i pracowników prokuratury oraz rodzaj wykonywanych przez asystentów prokuratorów zadań.”,

c) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do asystentów prokuratora stosuje się odpowiednio przepisy o pracownikach sądów i prokuratury.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459 i Nr 157, poz. 1241.

1) w art. 10 w § 3 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) wybór członka Komisji Konkursowej, o której mowa w art. 16a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 67).”;

2) w art. 70 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, art. 5, art. 40, art. 41a – 41e, art. 42, art. 44 – 52, art. 53 § 1 – 3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1, § 3 i § 5 – 6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73 – 75, art. 77 § 2 – 2b, § 3a, § 4 i § 6 – 6b, art. 78 § 1 – 4, art. 78a § 1 – 3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 82a, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1, § 1c – 2, § 6 – 7 i § 9 – 12, art. 91a, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1 – 4, art. 101 § 2 – 4, art. 102, art. 104 – 106e, art. 106g, art. 108, art. 111, art. 114 § 5 – 7, art. 115 – 118, art. 120 – 122, art. 125 – 128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171 – 174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 41e, art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8, art. 106f i art. 148 § 3 tejże ustawy, z tym że:

- 1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego – Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;
- 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 3) okresowej oceny pracy sędziów wojskowych, z wyłączeniem sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, dokonują sędziowie wizytatorzy, powoływani przez

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745 i Nr 127, poz. 857.

Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów wojskowego sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kolegium wojskowego sądu okręgowego. Negatywna opinia kolegium jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca. Kandydatów do sprawowania funkcji sędziów wizytatorów zgłasza dyrektor departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;

- 4) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;
- 5) uprawnienia określone w art. 172 – 174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;
- 6) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;
- 7) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyty w art. 3b ust. 1 – 3, art. 4 ust. 5 i 6, art. 8 ust. 1 i 4, art. 12b ust. 1 oraz art. 12c w różnych przypadkach wyraz „prezes” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „dyrektor sądu”;
- 2) w art. 3a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Właściwy dyrektor sądu lub właściwy prokurator, o którym mowa w art. 5 pkt 5 – 8, zwany dalej „prokuratorem”, może zwolnić z obowiązku odbywania stażu urzędniczego lub jego części osobę, wybraną w drodze konkursu na staż urzędniczy, zwanego dalej „konkuresem”, która wykaże się wymaganą programem stażu urzędniczego wiedzą teoretyczną, w szczególności znajomością organizacji i funkcjonowania sądu lub prokuratury, umiejętnościami stosowania tej wiedzy w praktyce oraz znajomością metod i techniki pracy biurowej.”;
- 3) w art. 4 uchyla się ust. 3;

- 4) w art. 5:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w sądzie – dyrektor sądu,”
 - b) uchyla się pkt 2 i 3;
- 5) w art. 11a:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy dyrektor sądu apelacyjnego lub prokurator apelacyjny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub prokuraturze na obszarze danej apelacji, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.”
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w sądzie stanowiska: głównego księgowego i audytora wewnętrznego, a w prokuraturze zajmujący stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego.”

Art. 5.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wyraża opinie w sprawie odwołania prezesa lub wiceprezesa sądu powszechnego albo sądu wojskowego;”
 - b) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) rozpatruje skargi na działalność prezesów sądów apelacyjnych.”;
- 2) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku niemożności uczestnictwa w posiedzeniu plenarnym Rady osoby lub osób, o których mowa w ust. 1, na posiedzeniu plenarnym może być obecny upoważniony przedstawiciel Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego albo Ministra Sprawiedliwości.”;

3) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego wybiera spośród sędziów tego Sądu jednego członka Rady na okres kadencji.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zgromadzenia ogólne sędziów apelacji wybierają łącznie 11 członków Rady, każde zgromadzenie po jednym członku Rady na okres kadencji.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku zmiany liczby apelacji Rada działa w niezmienionym składzie do końca kadencji jej członków. Przed upływem kadencji Rada podejmuje uchwałę określającą, które ze zgromadzeń ogólnych sędziów apelacji będzie posiadać prawo wyboru dodatkowego członka albo też będzie pozbawione prawa wyboru członka Rady, w oparciu o kryterium, odpowiednio, największej albo najmniejszej liczby stanowisk sędziowskich w poszczególnych apelacjach w dniu podejmowania uchwały.”,

d) uchyla się ust. 4;

4) uchyla się art. 8;

5) w art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów oraz decyduje o formie głosowania na wnioski przewodniczącego lub członka.”;

6) w art. 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przy rozpatrywaniu kandydatur na stanowisko sędziowskie Rada bierze pod uwagę listę kandydatów przedstawioną przez Komisję Konkursową, o której mowa w art. 16a.”;

7) po art. 16 dodaje się art. 16a – 16c w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Przy Radzie tworzy się Komisję Konkursową, zwaną dalej „Komisją”, która uchwala listę kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie, zawierającą imiona i nazwiska kandydatów oraz liczbę porządkową wskazującą ich miejsce na liście.

2. Komisja składa się z:

1) jedenastu członków wybranych spośród sędziów sądów powszechnych przez zgromadzenia ogólne sędziów apelacji; każde zgromadzenie ogólne sędziów apelacji wybiera jednego członka;

2) dwóch członków wybranych spośród sędziów sądów administracyjnych przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wspólnie z przedstawicielami zgromadzeń ogólnych wojewódzkich sądów administracyjnych;

- 3) jednego członka wybranego spośród sędziów sądów wojskowych przez Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych;
- 4) jednego członka wybranego przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego;
- 5) dwóch członków wskazanych przez Naczelną Radę Adwokacką;
- 6) dwóch członków wskazanych przez Krajową Radę Radców Prawnych;
- 7) dwóch członków wskazanych przez Krajową Radę Notarialną;
- 8) jednego członka wskazanego przez Prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa;
- 9) dwóch członków wskazanych przez Krajową Radę Prokuratury;
- 10) dwóch członków wskazanych przez podstawowe jednostki organizacyjne szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo.

3. Kadencja członków Komisji trwa dwa lata.

4. W przypadku zmiany liczby apelacji przepis art. 7 ust. 3a stosuje się odpowiednio.

5. Komisja wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i wiceprzewodniczącego, którzy tworzą Prezydium Komisji i kierują jej pracami, oraz uchwała regulamin, który określa szczegółowy tryb pracy Komisji, Prezydium Komisji oraz Zespołów, o których mowa w ust. 7.

6. Do podjęcia uchwał przez Komisję jest wymagana obecność przynajmniej połowy liczby jej członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów w głosowaniu jawnym, chyba że Komisja, na wniosek przewodniczącego Komisji lub jednego z członków, podejmie uchwałę o głosowaniu tajnym.

7. W sprawach, o których mowa w art. 16a ust. 1, Komisja obraduje i podejmuje uchwały w dwóch Zespołach, w skład których wchodzi po siedmiu członków spośród wymienionych w ust. 2 pkt 1 – 3 oraz po sześciu członków spośród wymienionych w ust. 2 pkt 4 – 10, wyznaczonych przez przewodniczącego Komisji. Do podjęcia uchwał przez Zespół jest wymagana obecność przynajmniej dziewięciu członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów i podlegają uzasadnieniu. Głosowanie jest jawne, chyba że Zespół, na wniosek przewodniczącego Zespołu lub jednego z członków, podejmie uchwałę o głosowaniu tajnym.

8. Posiedzenia Zespołów zwołuje przewodniczący Komisji, stosownie do potrzeb.

9. Pracami Zespołów kierują przewodniczący albo wiceprzewodniczący Komisji, którzy ustalają harmonogram prac oraz porządek posiedzeń Zespołów.

10. Z posiedzenia Komisji oraz Zespołów sporządza się protokół, zawierający w szczególności podjęte uchwały i stanowiska członków Komisji lub Zespołu.

Art. 16b. 1. Przy ustalaniu kolejności miejsc na liście kandydatów Zespół kieruje się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia:

- 1) doświadczenie zawodowe, oceny właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów, opinie kolegium właściwego sądu, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia;
- 2) dokumenty dołączone do oceny kwalifikacji, wskazane, odpowiednio, w art. 57b § 6, w art. 57c § 2, w art. 57d § 3, w art. 57e § 2, w art. 57f § 4 – 7 lub w art. 57g § 2 oraz w art. 57i § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾).

2. Po uchwaleniu listy kandydatów przewodniczący Komisji przedstawia kandydatury Radzie, dołączając listę kandydatów oraz uzasadnienie.
3. Informację o treści uchwały Zespołu, obejmującą listę kandydatów oraz uzasadnienie, umieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 16c. 1. Obsługę organizacyjno-biurową Komisji, w tym obsadę kadrową sekretariatu, odpowiednie pomieszczenia oraz obsługę techniczną, zapewnia Biuro.

2. Członkowie Komisji w związku z pełnieniem obowiązków w Komisji otrzymują:

- 1) diety i zwrot kosztów przejazdu, na zasadach określonych w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
- 2) zwrot kosztów zakwaterowania w wysokości określonej w fakturze.

3. Koszty działania Komisji są pokrywane z budżetu Rady.”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pozostawał co najmniej osiem lat na stanowisku sędziego, prokuratora, prezesa, wiceprezesa,

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1417, z 2009 r. Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 36, poz. 196.

starszego radcy lub radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez osiem lat wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza albo przez dziesięć lat pozostawał w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego lub pracował w charakterze asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym co najmniej dwa lata.”;

2) w art. 7 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego może być powołany ten, kto spełnia wymagania określone w art. 6 § 1 pkt 1 – 4 i 6, jeżeli ukończył 40 lat oraz pozostawał co najmniej dziesięć lat na stanowisku sędziego, prokuratora, prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez dziesięć lat wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza. Wymaganie ukończenia 40 lat nie dotyczy sędziego, który co najmniej przez trzy lata pozostawał na stanowisku sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego.”;

3) w art. 46 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zgromadzenie Ogólne Naczelnego Sądu Administracyjnego wspólnie z przedstawicielami zgromadzeń ogólnych wybiera, spośród kandydatów zgłoszonych przez zgromadzenia ogólne i sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, dwóch członków Komisji Konkursowej, o której mowa w art. 16a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 67), oraz dwóch członków Krajowej Rady Sądownictwa.”.

Art. 7.

W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dokonywanie wyboru członka Krajowej Rady Sądownictwa;”;

2) w art. 22 w § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ma co najmniej dziesięcioletni staż pracy na stanowisku sędziego, prokuratora, prezesa,

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 25, poz. 219, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307.

wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo wykonywania w Polsce zawodu adwokata, radcy prawnego lub notariusza.”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) opracowywanie programu stażu na stanowisku referendarza sądowego, odbywanego w ramach aplikacji sędziowskiej, oraz organizowanie przebiegu stażu;”;
- 2) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Osoba, która ukończyła aplikację ogólną oraz spełnia kryteria określone w art. 22 pkt 1 – 4, może, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej listy klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2, złożyć do Dyrektora Krajowej Szkoły wniosek o kontynuowanie szkolenia na aplikacji sędziowskiej lub prokuratorskiej albo o zatrudnienie na stanowisku referendarza sądowego lub asystenta sędziego.”;
- 3) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:
„Art. 29a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły kwalifikuje aplikantów, którzy złożyli wniosek o zatrudnienie na stanowisku referendarza sądowego lub asystenta sędziego do zatrudnienia na tych stanowiskach według kolejności umieszczenia kandydatów na liście klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2, do wyczerpania limitu wolnych stanowisk, przedstawionych w wykazie, o którym mowa w ust. 5.
2. Aplikantom przysługuje prawo wyboru stanowiska i miejsca zatrudnienia stosownie do kolejności umieszczenia kandydatów na liście klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2.
3. O zakwalifikowaniu do zatrudnienia w poszczególnych sądach Dyrektor Krajowej Szkoły zawiadamia właściwego prezesa sądu oraz aplikanta.
4. Aplikant powinien zgłosić się w celu podjęcia zatrudnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3. W razie nieusprawiedliwionego niepodjęcia zatrudnienia zakwalifikowanie traci moc.
5. Minister Sprawiedliwości określa corocznie, w drodze zarządzenia, liczbę wolnych stanowisk

referendarzy sądowych i asystentów sędziów przeznaczonych dla osób, które ukończyły aplikację ogólną, uwzględniając zapotrzebowanie poszczególnych sądów na dany rodzaj stanowisk.”;

4) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Aplikacja sędziowska trwa 48 miesięcy i rozpoczyna się nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia listy, o której mowa w art. 29 ust. 3.

2. W ramach aplikacji sędziowskiej aplikanci odbywają w okresie 30 miesięcy zajęcia w Krajowej Szkole i praktyki zgodnie z programem aplikacji, a w okresie kolejnych 18 miesięcy staż na stanowisku referendarza sądowego, zgodnie z programem aplikacji. Przepisy art. 25 ust. 4 i 5 oraz art. 26 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

3. W okresie stażu aplikant aplikacji sędziowskiej zostaje zatrudniony na stanowisku referendarza sądowego na czas nieokreślony.”;

5) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W terminie 30 dni od dnia złożenia egzaminu sędziowskiego z wynikiem pozytywnym, Dyrektor Krajowej Szkoły kieruje aplikanta do odbycia stażu na stanowisku referendarza sądowego. Przepisy art. 34 ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 52 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organizację, szczegółowe warunki i tryb odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej, szczegółowe warunki odbywania w trakcie aplikacji sędziowskiej stażu na stanowisku referendarza sądowego, jak również sposób ustalania systemu punktowego oceny zaliczania sprawdzianów i ich poprawek, praktyk i stażu, objętych programem poszczególnych aplikacji, mając na względzie zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska, odpowiednio, asystenta sędziego, asystenta prokuratora, referendarza sądowego, sędziego i prokuratora oraz konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów, a także wzór dyplomu ukończenia aplikacji ogólnej;”.

Art. 9.

Przepisy art. 26 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także do osób pełniących funkcję prezesa sądu oraz wiceprezesa sądu w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10.

Kadencje kolegiów sądów apelacyjnych i okręgowych, działających w dotychczasowym składzie, wygasają z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11.

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kierownicy finansowi sądów rejonowych, w których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest co najmniej piętnaście stanowisk sędziowskich, stają się dyrektorami sądów w rozumieniu art. 21 § 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Stosunki pracy osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska kierowników finansowych sądów rejonowych, w których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest mniej niż piętnaście stanowisk sędziowskich, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że wcześniej zostały rozwiązane lub wygasły. Do tego czasu pozostają w mocy dotychczasowe warunki wynagrodzenia tych osób.

3. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Minister Sprawiedliwości określi nowe warunki wynagrodzenia osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska dyrektorów sądów apelacyjnych, dyrektorów sądów okręgowych oraz kierowników finansowych sądów rejonowych, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszą ustawą, z tym że wysokość ustalonego na nowo miesięcznego wynagrodzenia nie może być niższa od dotychczasowej. Do czasu ustalenia nowych warunków wynagrodzenia pozostają w mocy warunki dotychczasowe.

4. W okresie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy osoby powołane na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska dyrektorów sądów apelacyjnych, dyrektorów sądów okręgowych oraz kierowników finansowych sądów rejonowych, o których mowa w ust. 1, które nie spełniają wymagań określonych w art. 32a § 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są zobowiązane uzupełnić wykształcenie z zakresu zarządzania instytucjami publicznymi.

5. Niewypełnienie obowiązku, o którym mowa w ust. 4, może stanowić podstawę odwołania ze stanowiska. W takim przypadku odwołanie następuje na wniosek prezesa danego sądu.

6. Osoby powołane na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska dyrektorów sądów apelacyjnych, dyrektorów sądów okręgowych oraz kierowników finansowych sądów rejonowych, o których mowa w ust. 1, które nie spełniają wymogu określonego w art. 32d ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są zobowiązane wystąpić z partii politycznej lub

zaprzestać pełnienia funkcji publicznej w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy; niewypełnienie tego obowiązku stanowi podstawę odwołania ze stanowiska.

7. Przepisy ust. 1 – 6 stosuje się odpowiednio do osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska zastępców dyrektorów sądów apelacyjnych, zastępców dyrektorów sądów okręgowych oraz zastępców kierowników finansowych sądów.

Art. 12.

1. Termin pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji, o których mowa w art. 33 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyznacza się przed upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Kadencje członków zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego wygasają z dniem poprzedzającym datę pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji, nie później jednak niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Do czasu pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji zadania zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji wymienione w art. 34 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonują:

- 1) zgromadzenia ogólne sędziów sądu apelacyjnego – w zakresie pkt 1, w odniesieniu do kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego, oraz w zakresie pkt 2 – 4;
- 2) zgromadzenia ogólne sędziów okręgu albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów okręgu – w zakresie pkt 1, w odniesieniu do kandydatów na stanowiska sędziów sądów okręgowych.

4. Zgromadzenia ogólne sędziów okręgu i zgromadzenia przedstawicieli sędziów okręgu, utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych, działają w dotychczasowym składzie do czasu upływu kadencji ich obecnych członków.

Art. 13.

1. Uzupelnianie składu Krajowej Rady Sądownictwa w przypadku wygaśnięcia lub upływu kadencji jej członków wybranych spośród sędziów Sądu Najwyższego oraz sędziów sądów powszechnych na podstawie przepisów dotychczasowych następuje w drodze wyborów przeprowadzanych zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W przypadku wygaśnięcia lub upływu kadencji członków Krajowej Rady Sądownictwa wybranych spośród sędziów sądów powszechnych wyboru dokonują kolejno zgromadzenia ogólne sędziów apelacji: warszawskiej, gdańskiej, wrocławskiej, krakowskiej, poznańskiej, lubelskiej, łódzkiej, szczecińskiej, białostockiej i rzeszowskiej.

3. W przypadku wygaśnięcia lub upływu kadencji członków Krajowej Rady Sądownictwa wybranych spośród sędziów Sądu Najwyższego wyboru dokonują kolejno: zgromadzenie ogólne sędziów apelacji katowickiej oraz Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego.

4. Kadencje przedstawicieli na zebranie przedstawicieli zgromadzeń ogólnych sędziów apelacji oraz zebranie przedstawicieli zgromadzeń ogólnych sędziów okręgów wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14.

W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostaną wybrani członkowie Komisji Konkursowej, o której mowa w art. 16a ustawy, o której mowa w art. 5. Pierwsze posiedzenie Komisji Konkursowej zwołuje, i kieruje jej pracami do czasu powołania Prezydium Komisji, członek Komisji wybrany przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego.

Art. 15.

Powierzenie, na podstawie przepisów dotychczasowych, funkcji przewodniczących wydziałów na czas nieoznaczony ustaje z mocy prawa z upływem dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że wcześniej nastąpiło zwolnienie z pełnienia tej funkcji w trybie art. 11 § 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16.

1. Powoływanie na wolne stanowiska sędziowskie, o których obwieszczono przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych, z tym że po wygaśnięciu kadencji członków zgromadzeń ogólnych sędziów sądu apelacyjnego kandydatury na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa zgromadzenie ogólne sędziów apelacji, z zastrzeżeniem art. 59 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Oceny kwalifikacji asesorów sądowych, którzy zgłosili swoje kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie, o których obwieszczono po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonuje się w trybie i na zasadach obowiązujących przy dokonywaniu oceny kwalifikacji kandydatów zajmujących stanowiska

sędziów sądów powszechnych oraz przy uwzględnieniu przestrzegania dyscypliny pracy, doskonalenia sposobu wykonywania obowiązków i podnoszenia kwalifikacji, umiejętności współpracy, jak również predyspozycji osobowościowych do zawodu sędziego.

Art. 17.

Po upływie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z mocy prawa akty delegowania sędziów sądów rejonowych i sędziów okręgowych do sądów wyższych, chyba że wcześniej upłynął okres delegowania lub nastąpiło odwołanie bądź ustąpienie sędziego z delegowania.

Art. 18.

1. Prezesi sądów apelacyjnych powołają sędziów wizytatorów, o których mowa w art. 37d § 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Powierzenie, na podstawie przepisów dotychczasowych, funkcji wizytatorów na czas nieoznaczony ustaje z mocy prawa po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że wcześniej nastąpiło zwolnienie z pełnienia tej funkcji.

Art. 19.

1. Pierwsze wizytacje wydziałów, o których mowa w art. 37c § 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obejmujące okresowe oceny pracy sędziów, o których mowa w art. 106a – 106e tej ustawy, zostaną przeprowadzone po upływie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Prezesi sądów apelacyjnych ustalą plan przeprowadzenia wizytacji, o których mowa w ust. 1, w wydziałach sądów działających na obszarze apelacji, mając na uwadze konieczność należytej organizacji pracy sędziów wizytatorów oraz wdrożenia czteroletniego cyklu przeprowadzania kolejnych wizytacji wydziałów.

3. Pierwsze wizytacje wydziałów, o których mowa w ust. 1, obejmują okres po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy; każda następna wizytacja obejmuje kolejne czteroletnie okresy pracy, liczone od dokonania poprzedniej wizytacji.

Art. 20.

Sąd dyscyplinarny, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z urzędu podejmuje decyzję w przedmiocie dalszego zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych, jeżeli

zawieszenie nastąpiło na podstawie art. 129 § 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w związku z wydaniem uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo nieumyślne lub umyślne ścigane z oskarżenia prywatnego. Przepisy art. 131 § 1, 4 i 5 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 21.

1. Zarządzenia i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dotyczące organizacji sądów powszechnych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 § 1, art. 20 oraz art. 32a § 13 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 67 § 1, art. 96 § 3, art. 155 § 6 oraz art. 155a § 7 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie, odpowiednio, art. 96 § 3, art. 155 § 6 oraz art. 155a § 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 150 § 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do przeprowadzania konkursu na stanowisko referendarza sądowego stosuje się odpowiednio dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 155a § 7 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 22.

1. Ilekroć w przepisach innych ustaw jest mowa o sędzie rodzinnym, rozumie się przez to wydział sądu, do którego właściwości należą sprawy z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, dotyczące demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, jak również leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych.

2. Ilekroć w przepisach innych ustaw jest mowa o sędzie gospodarczym, rozumie się przez to wydział sądu, do którego właściwości należą sprawy z zakresu prawa gospodarczego.

3. Ilekroć w przepisach innych ustaw jest mowa o sędzie pracy lub ubezpieczeń społecznych, rozumie się przez to wydział sądu, do którego właściwości należą sprawy z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych.

Art. 23.

1. Pierwszych okresowych ocen pracy prokuratorów dokonuje się po upływie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Prokuratorzy apelacyjni ustalą plan przeprowadzenia pierwszych okresowych ocen pracy podległych prokuratorów, dążąc do tego, aby wszyscy prokuratorzy o jednakowym stażu pracy na równorzędnych stanowiskach zostali poddani okresowej ocenie w tym samym czasie, oraz mając na uwadze konieczność wdrożenia czteroletniego cyklu przeprowadzania kolejnych okresowych ocen pracy prokuratorów.

3. Pierwsze okresowe oceny pracy prokuratorów obejmują okres pracy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy; każda następna ocena obejmuje kolejne czteroletnie okresy pracy prokuratora liczone od dokonania poprzedniej okresowej oceny pracy.

Art. 24.

Przepisów art. 41a – 41e ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do postępowań w sprawach skarg i wniosków dotyczących działalności sądów, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 100a ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 100a ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.